

Vecpiebalga

novada ziņas

Šajā numurā:

- Novada domes aktualitātes
- Skolu ziņas
- Mūsu viesis – Velta Sērmūksle

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums

2011. gada oktobris Nr. 10 (32)

Esiet sveicināti!

Šķiet, par zeltaino rudeni varam runāt jau pagātnē – kailajos koku zaros vīd vien pa kādai vēja aizmirstai lapai, atgādinot, ka reiz bija... Bet kastanbērni, kas visu oktobri spītīgi nevēlējās šķirties no adatainā apvalka, rātni gozējas uz rakstāmgalda, rosinot uz pārdomām par laiku starp viena avīzes numura izdošanu un nākamā sagatavošanu. Esmu jau vairākkārt dažādās auditorijās skaidrojusi, arī rakstījusi par to, kā top kārtējais avīzes numurs. Paldies par labajiem vārdiem, ko esmu uzklusījusi, taču vienmēr atrodas kāds, kurš kaut ko nav dzirdējis vai sapratis. Sagatavot un piegādāt avīzi nav iespējams divās dienās, kā tas ir ar reģionālajiem izdevumiem. No malas vienmēr viss izskatās tik vienkārši! Taču notikumi, fakti, pasākumi krājas visa mēneša garumā. Lai tos apkopotu, sagatavotu rakstus, iesniegto materiālu pārrakstītu, pārskatītu un pieslīpētu, – tas patiesībā ir milzīgs darbs, kas prasa ne mazums laika (un arī nervu, jo neba vienmēr mums patīk kāda cita paustais viedoklis, un tad šo kritiku nākas uzklaut. Starp citu, objektīva kritika, kas tiek pausta kulturāli, piedien pie darba). Kad „mājas darbs” ir padarīts, avīzīte nonāk tipogrāfijā, kur to sagatavo drukāšanai. Un tad seko trešais posms – „ceļojums” uz jūsu pastkastītēm. Zinu, zinu – tūlīt jūs sašutumā iesauksieties, bet mēs nedrīkstam avīzīti nogādāt vietējā pasta nodaļā, lai pastnieks to aiznes adresātam (kas gan būtu vienkāršākais modelis). Tā vietā sāņņi ceļo uz Latvijas Pasta piegādes šķirotavu. Tuvākās ir Valmierā vai Madonā. Un tas atkal ir laiks. Skaiti, kā gribi, steigzinī laiku un notikumus vai ne, kopā sanāk dienas desmit. Tāpēc iespējamība, ka jūsu informācija, kuru iesniegsiet pēc divdesmitā datuma, kārtējā mēnesī var arī netikt publicēta. Potenciālajiem rakstītājiem varu ieteikt – nevajag domāt, vai kādam patīks, ko rakstīsiet, vai kāds lasīs, ko jūs domājat, un pieņems pausto. Ja esat nolēmuši – dariet! Un vēl viena maza piebilde. Lai kā arī visiem šķistu, ka interesanti ir tikai negatīvie notikumi, tas ir maldinoši. Daudz atvērtāki cilvēki ir pret iedvesmojošo un pozitīvo. **Lai vēl vairāk iedrošinātu jūs dalīties ar informāciju, sākot ar šo numuru, iedibinām jaunu rubriku „ĪSUMĀ”, kur divos trijos teikumos informēsim par aktuālajiem notikumiem. Lai interesantās ziņas pastāstītu, pietiks, ja piezvanīsiet pa telefonu vai atsūtīsiet e-pasta vēstuli. Īpaši lūdzu būt atsaucīgām skolām, iestādēm un pārvaldēm – jūsu pagastu cilvēki ir pelnījuši uzzināt jaunāko.**

Kad atvērsiet šī mēneša izdevumu, noteikti pievērsiet uzmanību anketai (kuru vispār nemaz nevar nepamanīt!). Tā nav ievietota formalitātei, bet gan jūsu pašu interesēs, jo, tikai kopīgi apspriežoties, var izstrādāt kvalitatīvu novada Attīstības un teritoriālā plānojuma programmu nākamajiem gadiem. Novada pašvaldība ļoti cer uz jūsu aktivitāti, un arī aizbīdināšanās, ka aptaujām trūkst laika un ka šādas anketas nevar aizpildīt steigā, šoreiz nederēs. Viss jau ir sagatavots, jums vienkārši ir jāatlicina brīvs brīdis ikdienas darbu staigā, jāaizpilda avīzē publicētā anketa (nekas nav jāpārraksta vai jāpārkopē) un jānogādā sava pagasta pārvaldē. Cik publiski atklātiem būt? Cik daudz tomēr vajadzētu paturēt pie sevis? Rakstiet par to, kas jums ir svarīgs, nevis to, ko vēlas dzirdēt citi. Runājiet par sapņiem, idejām, mērķiem, kam jūs ticat un ko vēlaties novadā pārveidot, izmainīt, papildināt.

Veiksmīgu nākamo mēnesi!

Dzidra Ješkina

Mums ticis viszilākais ezers
Un rudākais rudzu lauks.
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupjmaizes klaips.
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debesu jums,
Jo savu visskaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums.
(L.Vāczemnieks.)

**Sveicu visus Vecpiebalgas novada iedzīvotājus
Latvijas Republikas proklamēšanas
93. gadadienā un vēl ikvienam sirdī, domās un
darbos būt kopā – par vienotu Latviju!**

**Vecpiebalgas novada Domes priekšsēdētāja
Ella Fridvalde-Andersone**

Valsts svētkus sagaidot

Pavisam drīz pie dzīvojamajām mājām un uzņēmumiem atkal plīvos valsts karogi – tuvojas Latvijas 93. dzimšanas diena. Kā ierasts, arī šī gada svinīgajā sarīkojumā novērtēsim novada izaugsmi, leposimies ar panākumiem un sveiksim savus līdzcilvēkus, kuri mūsu novada vārdu iznesuši aiz tā robežām un kuru devums ārpus ierastā ikdienas darba ir palīdzējis novadam attīstīties, kļūt stiprākam un varenākam. Iepriekšējā numurā aicinājām iedzīvotājus, iestādes un uzņēmumus ieteikt šos ĪPAŠOS cilvēkus pašvaldības apbalvojuma saņemšanai. Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteja visus iesniegumus ir izvērtējusi, domes sēdē deputāti ar izvirzītajām kandidatūrām ir iepazīnušies un pieņēmuši lēmumu apbalvot ar

PATEICĪBAS RAKSTU

Velgu Jēriņu
Rudīti Gobu
Agitu Kramu
Annu Caunīti
Viesturi Burjotu
Andu Olti
Vinetu Švalbi
Agnesi Caunīti-Bērziņu
Inesi Saliņu
Skaidriti un Andreju Ilsteru
Dzintru Lazdiņu
Dzidru Freimani
Aiju un Rolandu Krieviņus
Ilgu Ķezi
Olgu Zvirgzdiņu

Latvijai dzimšanas dienā

Šai zemē svētā
un tautā tu audz.
Ja mīli Tēvzemi,
tas ir daudz.

Lielākais dārgums
ir Tēvzemes brīvība.
Tā mūsu tautas
dvēseles brīvība.

Viktoriju Bormani
Maiju un Jāni Torus
Liliju Bērziņu
Annu Karnīti
Ruņģu ģimeni
Māriti Ozolanti
Eleonoru Skripko
Limāniju Miglinieci
Guntu Saksi
Jāni Klancbergu
Ināru Lapsu
Ilzi Pērkonī
GODA RAKSTU
Māriti Šķēli
Aiju Praulīti
Andri Praulīti
Sarmīti Balodi
Andri Bitaini
Viju Jansoni
Mārtiņu Fridvaldu
Ievu Veinbergu

**„VECPIEBALGAS NOVADA
LEPNUMS” – PAULS PUTNIŅŠ**

**NOMINĀCIJAI „GADA SKO-
LOTĀJS” IZVIRZĪTI**

Maija Bārzdiņa
Ilona Strelkova
Ligita Ridūze
Ilona Sopule-Žēpere
Antoņina Glāzere

Apbalvojumu pasniegšana notiks **2011. gada 17. novembrī plkst. 19.00** svinīgajā sarīkojumā par godu Latvijas Republikas proklamēšanas 93. gadadienai.

Novembrī dzimusi
mūsu Latvijas valsts
bij' jāaizstāv cīņās
tautas brīvības balsts.

Visa Latvijas zeme
bij' brīvības karalauks,
Dzimtenes aizstāvju
svētais altāris.

Īstens latvietis vienmēr
vēlēšies, alks,
lai mūžu mūžos
zeļ Latvijas valsts.

**Adolfs Bruno Pugulis
Dzērbenē**

17. novembrī plkst. 19.00

Vecpiebalgas novada Dome aicina iedzīvotājus uz Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltītu svinīgu sarīkojumu

„Latvija - manas mājas”

Vecpiebalgas kultūras namā.

Programmā:

- Vecpiebalgas novada Domes priekšsēdētājas Ellas Frīdvaldes -Andersones svētku uzruna;
- novada pašvaldības apbalvojumu pasniegšana, nominācijas „Vecpiebalgas novada lepnums 2011” pasniegšana;
- KNHM projektu konkursa uzvarētāju apbalvošana;
- novada amatiermākslas kolektīvu koncerts;
- 22.00 - 03.00 svētku balle.

Muzicēs „Jautrais Bocmanis” no Ogres.

(Ieeja bez maksas)

Ja nepieciešams transports, lai nokļūtu Vecpiebalgā, lūgums pieteikties pagastu pārvaldēs.

18. novembrī plkst. 17.00.

Vecpiebalgas ev.lut. baznīcā par godu Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltīts svētku dievkalpojums.

Mūsu valsts ir piedzimusi gada drūmākajā laikā - koki jau nometuši lapas, sniegs kaut kur kavējas...

18. novembrī plkst. 18.00 iedegsim Latvijai par godu sveču liesmiņas savu māju, iestāžu, uzņēmumu logos un to apkārtnē!

Ērti un droši

14. oktobrī Vecpiebalgā tika atklāts gājēju celiņš. Projekta vadītāja Sanita Breikša ir gandarīta par paveikto un atklāj, ka šobrīd jau tiek plānota celiņa izbūves II kārtā, jo ir ietaupīti 10% no piešķirtā finansējuma. Arī vecpiebaldzēni par celiņa izveidošanu ir ļoti apmierināti. Lidz šim, mērojot ceļu no skolas līdz baznīcai, ne tikai dienakts tumšajās stundās, bet arī dienas laikā, drošs nevarēja justies neviens. Tagad izveidotais gājēju celiņš vakaros ir labi apgaismots, vairākās vietās ierīkotas pārejas. Lai ziemās būtu vieglāk tīrīt sniegu, kā arī bērnu un vecāka gada gājuma cilvēku drošībai, celiņam ir asfalta segums.

Vecpiebaldzēniete Astra Piruška atzīst: „Apdraudēti jutās kā kājāmgājēji, tā velosipēdisti. Tagad problēma ir atrisināta. Pati gan vairāk pārvietojos ar automašīnu, bet, tā kā esmu ļoti atbildīga vadītāja, beidzot bez sirdsapziņas pārmetumiem varu braukt pa šoseju, nebaidoties kādu nepamanīt vai lietus laikā apšļakstināt.” Šis pagastā ir jau trešais jaunizveidotais gājēju celiņš – pirmais tika uzbūvēts no vidusskolas līdz kultūras namam,

EIROPAS REĢIONĀLĀS
ATTĪSTĪBAS FONDS

EIROPAS SAVIENĪBA

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

tad sekoja celiņš no bērnudārza līdz benzīna uzpildes stacijai. Tagad ir sakopta un droša vide arī līdzās galvenajai šosejai. Lilita Pavloviča: „Beidzot esam sagaidījuši senlolotā sapņa piepildīšanos, jo vajadzība pēc gājēju celiņa samilza jau sen – kopš laikiem, kad krasi pieauga automašīnu plūsma cauri Vecpiebalgai. Izveidotais celiņš ir ne vien drošs, bet arī vizuāli pievilcīgs – vakaros, kad iedegas laternas, šķiet, ka atrodamies pilsētā, ne laukos. Un kur tad vēl diķi abpus celiņam ar ūdensrozēm un strūklaku! Pasakaini. Vēl gan varētu vēlēties kādu soliņu, kur pastaigu laikā piesēst. Būtu pavisam ideāli!”

Gājēju celiņš tapis projekta „Satiksmes drošības uzlabojumi apdzīvotās vietās ārpus Rīgas” ietvaros. Kopējās izmaksas 111 199,46 LVL, būvdarbus veica SIA „8 CBR”, apakšuzņēmējs SIA „Vecpiebalgas kompānija”.

Gājēju celiņa atklāšanā kopā ar oficiālajiem pārstāvjiem – pašvaldības vadību un projekta realizētājiem – piedalījās arī Vecpiebalgas simbols „Zaļā Varde”.

VECPIEBALGAS NOVADA DOMĒ

Domes sēde

2011. gada 19. oktobrī Deputāti vienbalsīgi nolēma:

1. Piedalīties LSIF projektā „Vecpiebalgas novada pašvaldības administratīvās kapacitātes stiprināšana”. Eiropas Sociālā fonda finansējums sastāda 100% no projekta attiecināmajām izmaksām.

2. Uzsākt zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamam īpašumam „Dandari” (Inešu pagasts).

3. No 01.10.2011. apstiprināt Vecpiebalgas novada izglītības iestāžu darbiniekiem, kuri veic grāmatvedības pirmdokumentu ievadi grāmatvedības programmā, ikmēneša piemaksu Ls 50,00 (katram darbiniekam).

4. Apstiprināt valsts budžeta mērķdotācijas sadali Vecpiebalgas novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestāžu pedagogiem, iestāžu vadītājiem un vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības iestādēm.

5. Nepiešķirt Maijai Baltīnai finanšu līdzekļus Ls 500,00, jo saskaņā ar Vecpiebalgas novada Domes saistošajiem noteikumiem Nr.2/2011 „Vecpiebalgas novada pašvaldības 2011. gada pamatbu-

džets un speciālais budžets” šādi izdevumi nav paredzēti.

6. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr.12/2011 „Sociālo dzīvokļu izīrēšanas kārtība Vecpiebalgas novadā”.

7. Apstiprināt VSIA „Latvijas Valsts mērnieks” izstrādāto zemes ierīcības projektu nekustamajam īpašumam „Lejas Ķāķi” (Vecpiebalgas pagasts). Noteikt atdalāmajai zemes vienībai zemes izmantošanas mērķi – lauksaimniecība. Piešķirt no „Lejas Ķāķu” zemes vienības atdalītajam zemes īpašumam nosaukumu „Jaunķāķi”, Vecpiebalgas pagasts, Vecpiebalgas novads.

8. Iznomāt A. B. neapbūvētu zemes vienību daļas: „Pie Eglīšiem” 8,0 ha kopplatībā (Inešu pagasts), „Pagasta zeme” 11,1 ha kopplatībā (Inešu pagasts), „Pagasta zeme” 2,4 ha kopplatībā (Inešu pagasts) lauksaimnieciskai izmantošanai uz 10 gadiem. Noteikt nomas maksu 1,5 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

Nākamā Vecpiebalgas novada Domes sēde notiks 2011. gada 16. novembrī plkst. 16.00 Vecpiebalgas pagastā.

ĪSUMĀ

• 29. septembrī Inešu pamatskolā konsultācijas skolotājiem sniedza Vidzemes reģiona Iekļaujošās izglītības atbalsta centra darbinieki.

• 6. oktobrī Vecpiebalgas vidusskolā, lai pārrunātu aktuālos jautājumus un iepazītos ar skolas darbu, viesojās Cēsu Pastariņa pamatskolas skolotāji.

• 14. oktobrī Vecpiebalgas kultūras namā tika atklāta izstāde „Vecpiebalgas baznīcas torņa atjaunošana. Arhitekta Ausma Skujiņa”.

• 18. oktobrī Vecpiebalgas vidusskolas skolotāji devās pieredzes apmaiņas braucienā uz Gulbenes

novada Lizuma vidusskolu, kur par vēstures skolotāju strādā bijušais audzēknis Sandris Rakauskis. Skolotāji apmeklēja dažādu mācību priekšmetu stundas, iepazīnās ar kolēģu darbu Lizumā.

• 19. oktobrī Vecpiebalgas vidusskola uzņēma tālus ciemiņus no Pļaviņu vidusskolas.

• No 17. līdz 19. oktobrim Vecpiebalgas novada pagastos notika sabiedriskās apspriedes par novada turpmāko attīstību. Attīstības programmas izstrādei tika veidotas piecas darba grupas – ideju darbnīcas, kuru gaitā

Arhitekta Ausma Skujiņa (vidū) kopā ar domubiedriem, mācītāju Intaru Jonīti un arhitekti Ilmu Valdimani izstādes „Vecpiebalgas baznīcas torņa atjaunošana” atklāšanā.

tika apskatītas gan galvenās problēmas un to iespējamie risinājumi, gan novada priekšrocības un attīstības iespējas. Diskusijas vadīja SIA „Projekts 31” eksperti.

• 20. oktobrī Vecpiebalgas vidusskolā notika ļoti iecienītais muzikālais konkurss, kur kopā ar skolēnu un vecāku komandām azartiski un ar labiem rezultātiem startēja arī pedagogi.

• 21. oktobrī Inešu pamatskolā notika pirmā nodarbība pirmsskolas un sākumskolas bērniem „Ķipars dara”.

• 25. oktobrī Vecpiebalgas vidusskolā pieredzes apmaiņas brauciena ietvaros viesojās Priekule vidusskolas kolēģi.

• Oktobrī Inešu pamatskolā ir uzsākts nodarbību cikls „Kustību dienas”. Turpinās konkurss „Es pats”.

• No 14. līdz 20. novembrim bibliotēkās norisināsies Ziemeļvalstu literatūras nedēļa ar „Krēslas stundas” pasākumiem. Šī gada tēma „Humors Ziemeļvalstīs”.

• Novada bibliotēkās turpinās konkurss „Bērnu žūrija” 1.-12.klašu skolēniem. Ja vēl neesi kļuvis par žūrijas ekspertu, dodies uz bibliotēku un piesakies!

• Valsts Kultūrkapitāla fonds ir piešķīris finansējumu Vecpiebalgas pagasta bibliotēkai pasākumu cikla “Lasītājs rakstnieka pasaulē” organizēšanai.

• No 1. līdz 18. novembrim Vecpiebalgas vidusskolā norisināsies Patriotiskā nedēļa.

Apmeklētājiem atvērts Jauniešu dienas centrs Inešos

Augusta beigās pēc rekonstrukcijas ir atvērts Jauniešu dienas centrs Inešos. Rekonstrukcija tika veikta Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) pasākuma „Pamatpakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem” projekta ietvaros. Darbus veica SIA „Warss+”.

Centrs ir atvērts ikvienam novada iedzīvotājam 6 dienas nedēļā.

Darba laiks:

pirmdienās 14:00 – 19:00
otrdienās 14:00 – 20:00
trešdienās 14:00 – 19:00
ceturtdienās 14:00 – 20:00
piektdienās 15:00 – 19:00
sestdienās 11:00 – 16:00

Pirmdienās un otrdienās 18:00 – 19:00 notiek „Break Dance” nodarbības, trešdienās 18:00 – 19:00 ārstnieciskā vingrošana dakteres Zariņas vadībā. Ir tenisa un novusa galdi. Tuvākajā laikā centrā tiks uzstādīts televizors, tad šeit varēs pulcēties arī sporta fani, lai justu līdzīgo spēlēm un citām sporta aktivitātēm. Ir labiekārtotas dušas. Labprāt pieņemsim ziedojumus dažāda sporta inventāra veidā. Ja ir vēlme uzsākt kaut ko jaunu, zvaniet Guntai Dadeikai, tālr. 22026815.

„Tagad arī Inešos būs vieta, kur jauniešiem vakaros pulcēties,” par vēl vienu nozīmīgu objekta labiekārtošanu priecājas domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde-Andersone un izpilddirektors Hugo Duksis.

„Incēni” atdzimst

16. oktobrī notika renovētās K. Skalbes dzimtās mājas atvēršana. „Incēni” ir K. Skalbes dzimtā vieta. Māja, kurā dzejnieks dzimis, nodega 1940. gadā. Tanī pašā gadā uz vecās mājas pamatiem K. Skalbe ar Vecpiebalgas savstarpējās uguns apdrošināšanas biedrības biedru atbalstu (katrs Vecpiebalgas saimnieks, biedrības biedrs deva daļu nepieciešamā kokmateriāla) uzcēla jaunu māju. „Incēni” ir K. Skalbes bērnības pasaule, viņa dzīves un daiļrades viena no nozīmīgākajām vietām, kas daudzkārt apdzējota un aprakstīta bērnības tēlojumos.

1926. gadā celtā vasaras māja „Saulrieti” otrpus ceļam Incēnu kalnā, K. Skalbes atdusas vieta Vaktskalnā (pretim „Saulrietiem”) un atjaunotie „Incēni” veido vienotu kompleksu, kurā iezīmējas visa Kārļa Skalbes dzīve: bērnība mazajā „Incēnu” kalējumā (te viņš dzīvo no dzimšanas brīža 1879. gada 7. novembra līdz patstāvīgu dzīves gaitu uzsākšanai 20. gadsimta sākumā), brieduma, atzīta, populāra un mīlēta rakstnieka gadi „Saulrietos”

(1926.-1944.) un došanās trimdā uz Zviedriju 1944. gadā, ko simbolizē kapavieta laivas veidolā. Pamatoti var uzskatīt, ka Vecpiebalgas „Saulrieti” un „Incēni” ir latviešu sirsnīgākā dzejnieka dzīvesgaitas simbols un tas ir viss, kas viņam piederējis.

Ar projekta „K.Skalbes dzimto māju „Incēni” vienkāršota renovācija” pabeigšanu K. Skalbes dzimtās mājas būs pieejamas visplašākajam interesentu lokam.

Projekts ir daļa no pasākumu kompleksa, kas kopš 2009. gada veikti „Incēnu” atjaunošanai. Projekta mērķis – atjaunot K.Skalbes dzimtās mājas „Incēni” kā vēsturiskajam Piebalgas novadam raksturīgu lauku māju. Radīt optimālus apstākļus ēkas saglabāšanai un izmantošanai muzeju izglītojošā darbā, veidojot kvalitatīvu ekskursiju, sarīkojumu un izglītojoši izklaidējošu aktivitāšu vietu. Nodrošināt Vecpiebalgas novada iedzīvotājiem un muzeju apmeklētājiem sakārtotu kultūrvidi.

Projekta gaitā atjaunota K. Skalbes

EIROPAS LAUKSAIMNIECĪBAS FONDS LAUKU ATTĪSTĪBAI:
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS

dzimto „Incēnu” māju virtuve, mazā istaba un palīgtelpas. Projekta ietvaros šajā vasarā pārbūvēta plīts un krāsns, atsegtas senās guļbaļķu sienas un nomainītas bojātās grīdas un savu laiku nokalpojušie logi, kas atjaunoti, ievērojot senās lauku māju tradīcijas. Sakārtotas palīgtelpas un senie pieliekamie. Vēsturisko izskatu atguvusi aka, kas ar ūdeni kopš K. Skalbes dzīves laika līdz mūsdienām apgādā gan „Incēnus”, gan „Saulrietus”.

Projektu finansēja ELFLA, Lauku attīstības programmas pasākuma „Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā” ietvaros, līdzfinansējumu nodrošināja Vecpiebalgas novada pašvaldība. Darbus veica SIA „WARSS+”.

Darbs turpināsies. Turpmākajos gados plānota teritorijas labiekārtošana. Apmeklētājiem un plašākai publikai „Incēni” būs atvērti no 2012. gada 15. maija.

Līva Grudule

“Cēsis var!”

Biznesa ideju konkurss tiem, kuri vēlas uzsākt uzņēmējdarbību

Biznesa inkubators „Magnus” sadarbībā ar Cēsu novada domi rīko biznesa ideju konkursu „Cēsis var!”. Konkurss mērķis ir veicināt jauno uzņēmumu rašanos un veicināt Cēsu pilsētas un Vidzemē esošo iedzīvotāju iestāšanos komercdarbībā. Konkurss palīdzēs tikt skaidrībā par savas biznesa idejas perspektīvām, iegūt zināšanas par biznesa uzsākšanas iespējām, finansējuma piesaistes iespējām, iespēja iegūt jaunus kontaktus un pieredzi.

Konkursam var pieteikties ikviens, kam ir biznesa ideja un kas ir izklāstīta uz vienas lapas, ar realizācijas iespējām Cēsīs.

Sākot ar 13. oktobri, Biznesa inkubatorā „Magnus” tiks organizēti vairāki (iknedēļas, bezmaksas) semināri visiem potenciālajiem konkursa da-

libniekiem par uzņēmējdarbības formām un uzņēmuma reģistrāciju, par grāmatvedību un finansēm, par marketingu, par zīmola izveidi, par idejas prezentācijas paņēmieniem. Amatas, Līgatnes un Raunas novadu pašvaldībās tiks organizētas semināru tiešraides (sīkāka informācija „Magnus” „Cēsis var!” un attiecīgo pašvaldību mājas lapās).

Konkurss notiek divās kārtās. Pirmajā kārtā dalībnieki tiek aicināti iesūtīt biznesa idejas aprakstu brīvā formā vai izmantojot piedāvāto paraugu, apraksta apjoms orientējoši viena A4 lappuse, līdz 22. novembrim pulksten 17:00, iesniedzot „Magnus” sekretariātā Pļavas ielā 3a, 3.stāvā, sūtīt elektroniski uz e-pastu madara@magnus.lv vai sūtīt pa pastu (pasta

zīmogs 22. novembris).

Konkursa otrajā kārtā 6. decembrī labāko ideju autori tiks aicināti prezentēt savu ideju konkursa komisijai klātienē. Uzvarētāji tiks apbalvoti 9. decembrī.

Semināri norisināsies biznesa inkubatora „Magnus” semināru zālē, Cēsīs, Pļavas ielā 5 otrajā stāvā.

Konkursa laikā tā dalībnieki varēs saņemt bezmaksas konsultācijas no mentoriem – sadarbības partneru speciālistiem, kā arī praktisku palīdzību idejas noformēšanā, izdrukāšanā u.c. jautājumos.

Sīkāka informācija par konkursu un semināriem atrodama mājas lapā www.cesis-var.lv, zvanot 26678034 (Madara) vai rakstot uz e-pastu madara@magnus.lv

Vecpiebalgas novada attīstības programma 2012-2018

APTAUJAS ANKETA Vecpiebalgas novada iedzīvotājiem un viesiem

Cienījamais/ā Vecpiebalgas novada iedzīvotāj/a vai viesi!

AICINĀM JŪS PIEDALĪTIES VECPIEBALGAS NOVADA PAŠVALDĪBAS ATTĪSTĪBAS PROGRAMMAS 2012.-2018.GADAM IZSTRĀDĒ UN ATBILDĒT UZ APTAUJAS JAUTĀJUMIEM PAR TURPMĀKAJIEM NOVADA ATTĪSTĪBAS VIRZIENIEM. Jūsu atbildes būs ļoti nozīmīgs ieguldījums mūsu novada sekmīgā un saskaņotā attīstībā.

Aptauja ir anonīma un aptaujas rezultāti tiks publicēti tikai apkopotā veidā. Aptaujas mērķis ir noskaidrot Vecpiebalgas novada iedzīvotāju viedokli par novada attīstības iespējām, problēmām un to iespējamām risinājumiem, kā arī sagatavot priekšlikumus jaunajai Vecpiebalgas novada attīstības programmas izstrādei.

PIEDALIES ARĪ TU, PLĀNOSIM UN ĪSTENOSIM MŪSU NĀKOTNI KOPĀ!

1. Jūsu dzimums (iespējama tikai 1 atbilde)

Sieviete		Vīrietis			
----------	--	----------	--	--	--

2. Jūsu nodarbošanās: (iespējama tikai 1 atbilde)

Skolēns	Privātā uzņēmuma darbinieks	Mājsaimniece/-ks	
Uzņēmējs	Pašnodarbināta persona	Bezdarbnieks	
Pensionārs	Valsts, pašvaldības iestādes darbinieks	Students	

Cits variants (lūdzu, norādiet, kāds)

3. Jūsu darba/mācību vieta atrodas (iespējama tikai 1 atbilde):

Vecpiebalgas pagastā	Dzērbenes pagastā	Taurenes pagastā	
Kaives pagastā	Inešu pagastā	Nestrādāju/nemācos	

Citur (lūdzu, miniet, kur):

4. Jūsu dzīvesvieta atrodas (iespējama tikai 1 atbilde):

Vecpiebalgas pagastā	Dzērbenes pagastā	Taurenes pagastā	
Kaives pagastā	Inešu pagastā		

Citur (lūdzu, miniet, kur):

5. Kā Jūs vērtējat Vecpiebalgas novada pievilcību?

Nav labākas vietas, kur dzīvot	Vecpiebalgas novadā nav nekā īpaša	
Vieta mani neapmierina, vēlos pamest novadu, tiklīdz būs tāda iespēja	Grūti pateikt	

Patīk šeit dzīvot, bet ir lietas, kas mani neapmierina (lūdzu, norādīt, kas):

6. Kur atrodas Jūsu vai Jūsu ģimenes visbiežāk izmantotās iestādes/pakalpojumi?

	Vecpiebalgas novadā	Cēsīs	Citur	Neizmantoju
Pirmsskolas izglītības iestāde				
Izglītības iestāde				
Kultūras nams (kultūras un izklaides pasākumi, koncerti)				
Bibliotēka				
Mākslas, mūzikas, sporta skola				
Aktīvās atpūtas iespējas, sporta halle, stadions, u.c.				
Ģimenes ārsts				
Veselības aprūpes pakalpojumi				
Aptieka				
Pārtikas veikali, pārtikas preces				
Nepārtikas veikali, sadzīves un rūpniecības preces				
Tirgus				
Komunālā saimniecība				
Internets				
Juridiskās konsultācijas				
Lauksaimniecības konsultācijas				
Sadzīves pakalpojumi, frizētava, remontdarbnīcas				
Sabiedriskā ēstuve				
Degvielas uzpildes stacija				
Auto apkope				
Dievnams				
Pasts				

7. Lūdzu, novērtējiet, kāda ir šo pakalpojumu un jomu PIEEJAMĪBA Jūsu pagastā:

	Ļoti apmierina	Drīzāk apmierina	Drīzāk neapmierina	Ļoti neapmierina	Nav pieejams/neizmantoju	Grūti pateikt
Sabiedriskais transports						
Centralizēta ūdensapgāde						
Centralizēta kanalizācija						
Centralizēta siltumapgāde						
Sociālā palīdzība un sociālie pakalpojumi						
Arstu/feldšeru pieejamība un pakalpojumi						
Polīcija						
Skola						
Interesu un neformālās izglītības iespējas						
Mobilie sakari						
Internets						
Bērnu dārzs						
Kultūras pasākumi						
Sporta pasākumi						

KOMENTĀRI:

8. Lūdzu, novērtējiet, kāda ir šo pakalpojumu un jomu KVALITĀTE Jūsu pagastā:

	Ļoti apmierina	Drīzāk apmierina	Drīzāk neapmierina	Ļoti neapmierina	Nav pieejams/neizmantoju	Grūti pateikt
Vides sakoptība						
Gājēju ietves, celiņi, gājēju pārejas u.tml.						
Velo celiņi, to maršruti						
Transportam domāto ielu/ceļu infrastruktūra						
Ielu apgaismojums						
Sabiedriskā transporta pakalpojumi						

Būvvaldes pakalpojumi						
Ūdensapgādes pakalpojumi						
Atkritumu savākšana/izvešana						
Sabiedriskās kārtības nodrošināšana						
Sociālā palīdzība un sociālie pakalpojumi						
Veselības aprūpes pakalpojumi						
Kultūras un izklaides pasākumi						
Vispārējās izglītības pakalpojumi						
Pirmsskolas izglītības pakalpojumi						
Sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi						
Namu apsaimniekošanas pakalpojumi						
KOMENTĀRI:						

9. Kur Jūs visvairāk iegūstat informāciju par pašvaldības darbību? (iespējamās vairākas atbildes):

Domē, pagasta pārvaldē		No paziņām, draugiem, kolēģiem	
www.vecpiebalga.lv		Laikrakstā „Vecpiebalgas Novada Ziņas” (arī elektroniskajā versijā)	

Laikrakstā „Druva”

Citur (lūdzu, miniet, kur)

10. Kā Jūs vērtējat Vecpiebalgas novada domes darbu?

	Labi	Apmierinoši	Neapmierinoši	Grūti pateikt
Pašvaldība informē iedzīvotājus par aktuāliem notikumiem un pieņemtajiem lēmumiem				
Pašvaldība organizē kultūras dzīvi				
Pašvaldība atbalsta un rūpējas par uzņēmējdarbības attīstību				
Pašvaldība atbalsta un rūpējas par lauksaimniecības attīstību				
Pašvaldība risina sociālos jautājumus				
Pašvaldība risina izglītības jautājumus				
Pašvaldība rūpējas par teritorijas labiekārtošanu				
Pašvaldība rūpējas par sabiedrisko kārtību un drošību				

KOMENTĀRI:

11. Lūdzu nosauciet trīs labas lietas, panākumus vai situācijas uzlabošanos Vecpiebalgas novadā pēdējo 3-5 gadu laikā?

12. Kādām, Jūsprāt, vajadzētu būt prioritārajām jomām, kuras Vecpiebalgas novadā vajadzētu attīstīt? Lūgums atzīmēt ne vairāk kā 3 atbilžu variantus!

Izglītība	Sports un aktīvā atpūta	
Kultūra	Uzņēmējdarbības veicināšana	
Veselības aprūpe	Infrastruktūra (ceļi, komunikācijas utml.)	
Vides aizsardzība	Komunālā saimniecība (ūdensapgāde, kanalizācija, siltumapgāde, atkritumu apsaimniekošana)	

Cita (lūdzu, miniet kura)

13. Kādām, Jūsprāt, vajadzētu būt prioritārajām uzņēmējdarbības nozarēm, kuras Vecpiebalgas novadā vajadzētu attīstīt? Lūgums atzīmēt ne vairāk kā 3 atbilžu variantus!

Lauksaimniecība	Zvejniecība un zivkopība	
Atpūtas tūrisms	Mežizstrāde un kokapstrāde	
Būvniecība	Lauksaimniecības produkcijas pārstrāde	
Amatniecība	Lopkopība	

Cita (lūdzu, miniet, kura)

14. Kādi infrastruktūras uzlabojumi būtu jāveic Jūsu pagastā? Lūgums atzīmēt ne vairāk kā 3 atbilžu variantus.

Jāsakopj parki un apstādījumi	Jāremontē ietves, ielas un laukumi	
Jāierīko publiskās peldvietas	Jāiekārto bērnu rotaļu laukumi	
Jāierīko ielu apgaismojums	Vajadzētu vairāk soliņu, atkritumu urnu, aktīvās atpūtas taku, velo novietņu	
Jāizbūvē ietves	Jāatjauno un jāsakopj vēsturiskās ēkas	
Jāsakopj ražošanas ēkas	Jālabiekārto ūdenstilpņu krastmalas, jāierīko jauni dīķi	

Jāizbūvē tirgus laukums

Citi (lūdzu, miniet, kādi)

15. Kādi, Jūsprāt, ir steidzamākie trīs darbi vai problēmas, kas pašvaldībai būtu jārisina pirmkārt? (piemēram, izglītības, kultūras, komunālās saimniecības, ceļu infrastruktūras, sporta infrastruktūras, sociālās infrastruktūras sakārtošanā un citās jomās)

16. Ieteikumi pašvaldības darba uzlabošanai.

„Iz Ķeņča gara gaišuma...”

Vecpiebalgas un Inešu bibliotēkas aicināta, **11. oktobrī** pie lasītājiem Vecpiebalgā viesojās tautā iemīļotā Ķeņča tēla atveidotāja Dzidra Kuzmane. Gada sākumā izdevniecība „Jumava” klajā laida grāmatu „Iz Ķeņča gara gaišuma...”, kurā vienkopus apkopoti spilgtākie izteicieni, atziņas un prātojumi par mūža gājumu, muļķību un godīgumu, mīlestību un krietnumu, par valdīšanu un neiztrūkstoši slavinājumi Piebalgai. „Bez manas apskaidrošanas vis, kā sacīt jāsaka, par Piebalgu skaidrā būšanā netikt,” tā saka Ķencis. Kad pirms pasākuma jautāju, vai nebūs pikta, ja, viņu uzrunājot, nevilus nosaukšu par Ķencīti, Dzidras kundze atsmeļ, lai tik saucot droši, jo Ķencis un viņa – tā ir mūžīga divsavinība.

Grāmatas atvēršanas svētkos neizpalika arī galvenais jautājums par Ķeņča „tautā iešanas” pirmsākumiem un interesantākajiem atgadījumiem. Caur smiekliem līdz asarām – tā varētu raksturot šo pasākumu. Kā nu ne, ja asprātības un dzīvesprieks no Ķeņča plūda aumaļām. Par spīti tam, ka dzīves ceļš Ķencītim nebūt nav rozēm kaisīts...

Pasākuma noslēgumā Slātavas mīlestības apliecinājumi Ķencītim. Ziedi un pateicības vārdi no Velgas Cīrules.

Ka daudz ir zaudēts... „Pa dzīvošanas laiku irā visādi ceļi ejami, brīžiem jāsaka, arī Golgātas ceļš...” tā lasām grāmatā. Un šķiet, ka tas ir no pašas autore dzīves norakstīts.

Kur Ķencītis ņem mūžīgo optimisma *lādiņu*? „Rūpestos dzīvodams, sapostīsi kā dvēseli, tā miesu...” Ķencītim ir sava spriešana un saprašana arī par nopietniem notikumiem. Skatoties, kas šobrīd

notiek Latvijā, viņam ir savs vārds sakāms: „Ja nav saprāta, kā savu tautu iztikšanā turēt un savā zemē saimniekot, tad gan nevai`dzētu tajā valdīšanas krēslā sēdēt. (..)Riktīga saimnieka vai`g ne vien savā mājā. Riktīgi ista saimnieka vai`ga mūsu valsts valdības mājā. Kamēr tāda nebūs, iztikas minimums rausies kā diena rudenā pusē...”

Labām emocijām bagāts brauciens

Ar avīzītes starpniecību vēlos lasītājiem pastāstīt par aktivitātēm klubīnā „Pīlādzītis” un atgādināt, ka ikviens pensionārs ir laipni gaidīts mūsu pulcīnā. 13. septembrī 20 pagasta pensionāri devās šī gada pēdējā ekskursijā, apmeklējot Iršu staltbriežu dārzu, Kokneses pilsdrupas un Likteņdārzu. Kādi ir mani iespaidi? Iršu staltbriežu dārzs ir ļoti populārs apskates objekts. Diemžēl, lai to atrastu, nācās nedaudz pamaldīties, jo norādes, reklāmas – nekādas. Šī mazā ķibeles prieku par

dārza apmeklējumu gan nemazināja, jo ko redzēt tur ir daudz. Arī gides stāstījums ir gana saistošs un interesants. Iršu staltbriežu dārza pamatdarbības mērķis ir staltbriežu selekcija, taču daudzveidībai tur mīt arī mežacūkas, sumbri, dambrieži. Visa teritorija (apmēram 200 ha safari) ir ļoti sakopta un ceļi lieliski. Pirms doties apskatīt Likteņdārzu un Kokneses pilsdrupas, gide mums sniedza ieskatu Kokneses pils vēsturē, iepazīstināja ar pils maketu un Likteņdārza plānu.

Jau iepriekš bijām dzirdējuši, ka koknesieši no viesiem ciema kukulī gaida akmeņus no dzimtās vietas. Likteņdārzā tie tika salikti kopējā kaudzē, bet katram akmens atveidējam bija jāreģistrējas speciālā žurnālā un jānorāda, kā piemiņai akmens vests. Pastaigā pa Likteņdārza teritoriju mūs pamatīgi izpurināja vējš. Daugavas krasta labiekārtošanā daudz ir paveikts, bet vēl ir daudz darbu darāms, lai visas ieceres līdz Latvijas 100. dzimšanas dienai īstenotu.

Mūsu paaudze atceras, ka savulaik Kokneses pilsdrupas atradās augstu kalnā, bet nu tā divaini – gar pils mūriem skalojas ūdens.

Dienas noslēgumu pavadījām ādas apstrādes darbnīcā, katram bija iespēja izgatavot atslēgas piekariņu. Vislabāk veicās Rasmai, kura kā atzinību par paveikto saņēma piezīmju grāmatiņu ādas vākos. Darbnīcā darinātos meistaru izstrādājumus – jostas, siksnas, telefona maciņus, pases vāciņus, rotas u.c. – ir iespējams arī iegādāties. Noslēgumā mūs gaidīja karsta tēja un vakarēšana pie lielā saimes galda.

Ļoti jauka ekskursija, arī diena mūs palutināja ar sauli. Paldies šoferītim Andrim Stupelim par vizināšanu, Ieviņai par brauciena noorganizēšanu.

Laima Teriška

Kokneses pilsdrupas ir pilsētas viesu iemīļota atpūtas vieta. Vecpiebaldzēni Daina Jansone un Dainis Ignašs pie pils mūriem Daugavas krastā.

Pareizas dzīves skola

7., 8.oktobrī projekta „Jaunais Zelts” – Jauniešu un senioru dzīves kvalitātes uzlabošana un sociālās integrācijas veicināšana veselīga un aktīva dzīvesveida ceļā – ietvaros Vecpiebalgas vidusskolā norisinājās veselības seminārs dažāda vecuma sociālās atstumtības riskam pakļautām grupām. Savukārt svētdien, 9.oktobrī, rīdžinieki un vecpiebaldzēni kopā svinēja sporta svētkus un draudzīgā sacensību garā atzīmēja veselīga un aktīva dzīvesveida nozīmi jebkurā vecumā.

Veselības seminārā dalībniekus uzrunāja Dr. Igors Kudrjavcevs ar apgalvojumu, ka veselība ir ikkatrā no mums, atliek tikai gribēt to realizēt. Austrumu medicīnas un vingrošanas speciālists mācīja jauniešus, jaunos vecākus un

seniorus, kā uzlabot savu pašsajūtu un dzīvot kvalitatīvāk, pilnvērtīgāk.

Teorētiski praktiskās gastronomijas nodarbībās pie garšas konsultantiem Kaspara Vendeļa un Vinetas Āboliņas, kardioloģes Dr. Ivetas Mintāles un veģetārās pārmākslas lietpratējas Ilonas Kancānes dalībnieki uzzināja ne tikai to, ka veselības saglabāšana sākas ar ēšanu, bet arī ievingrināja roku dažādu ēdienu praktiskā pagatavošanu.

Deju pasniedzēji Antra Brēmane, Sanita Gasjavičus un Jānis Trubačs mācīja izmantot deju kā fizisko aktivitāšu sastāvdaļu aktīva dzīvesveida piekopšanā. Patīkams pārsteigums seminārā dalībniekiem bija Sanitas Gasjavičus vadītās afrikāņu deju nodarbības. Semi-

nāra dalībniece, jaunā māmiņa Linda Strazdiņa komentē: „Deja sastāv no ļoti elementārām, bet tajā pašā laikā enerģijas pilnām kustībām, bangu ritmiem, kas rosina sajūt savu ķermeni un prātu ārpus laika un telpas. Esmu pārliecināta, ka nodarbības laikā ikviens sajuta spēcīgas enerģijas un relaksācijas mijiedarbību un varēja pārliecināties par Dr.Kudrjavceva teoriju darbībā!”

Lai izbaudītu zelta rudeni gleznainajā Vecpiebalgā, semināra dalībniekiem tika organizēta sociālā programma ar ekskursiju, orientēšanās spēli, dziesmu kariem par Vecpiebalgu un tās ūdensrozēm.

Visbeidzot semināra noslēgumā tika

JAUNĀIS ZELTS

Rudens veltes „Rudiņos”

12. oktobrī es, Rudentiņš, viesojos pensionāru klubīnā rīkotajā jau ceturtajā „Garšu laboratorijā”. Ierodoties pasākuma vietā, redzēju bagātīgus, ar rudens vēltēm klātus galdus, uz kuriem atradās 79 dažādi ēdieni. Mani sagaidīja pensionāru klubīnā, sociālā centra un pagasta pārvaldes darbinieki, bibliotēkas meitenes, medicīnas kolektīvs un mežniecībā strādājošie. Ļoti jaukā atmosfērā ar klātesošajiem

Garšu laboratorija

No skaistiem rudens dārzeņiem un ziediem

Šeit galdi bija bagātīgi, skaisti klāti.

Visapkārt rosījās šeit smaidošas un jaukas

Tās mūsu pensionāres pie skaisti klātiem galdiem.

Jo šodien viņām sengaidīta lielā svētku diena,

Tās rādīs ciemiņiem nu savas rudens veltes.

Jau sarindots uz galda rudens cienasts,

No burciņām tur raugās tomāts, gurķis, kāposts,

Uz šķīvja liktas gardas, kārdinošas uzkodas –

Tur ķimenīšu sierīnš, kotletes un vīniņš sārts,

Vēl saldaiss medutiņš, iekš kura likta rudens oga,

Un pārsteiguma torte, kurā oranžs burkāniņš ir likts,

Bet uzkodām vēl salātiņš un meža zvēra konserviņš,

Tas visiem viesiem liekas gardais kumosīnš.

Te visu baudīt var ikviens, kas šodien viesos nācis,

Lai degustēts te tiktu viss un savā lietā likts.

Un Rudentiņš, kas ciemos nāca,

Jums paldies saka

Par sirsnību, kas Garšu laboratorijā valda.

Zigrīda Komarova, Rudentiņš

Uh, cik gardi! Kopā ar Rudentiņu priecājas pensionāru klubīnā vadītāja Dzidra Rudīte Vītola (pa kreisi) un Lilita Jekoviča.

Kad taurenīši iestiprinājušies, var mēģināt izkustināt „rāceni”.

rīkotas sporta spēles aktiera Imanta Vekmaņa vadībā, kur rīdžiniekiem pievienojās vietējie iedzīvotāji un kopā tika risināti uzdevumi, kas balstīti gan uz asprātību un izdomu, gan veiklību un lokanību. Uzvaru guva komanda „Tosteri”, kas tika apbalvota sporta svētku noslēguma pasākumā Vecpiebalgas kafējnīcā „Ūdensroze”.

Sporta spēles apmeklēja arī klubīnā „Pīlādzītis” pensionāri, kuri atzīst, ka pasākums izvērtās ļoti interesants. Laima Teriška: „Sākumā, kad saņēmām uzaicinājumu, bijām noskaņoti diezgan skeptiski – kādas gan sporta spēles mums, sirmajiem ļaudīm, kopā ar jauniešiem! Tomēr diena izvērtās par jauku izkustēšanos. Ļoti labi pavadījām laiku. Paldies skolas bērniem, kuri ar iecietību izturējās pret mūsu nevarēšanu, paldies

par uzmundrinājumu! Sajūsmināja tiešnešu un organizatoru atraktivitāte. Šis pasākums pelēkajā ikdienā ienesa patīkamu krāsainību.” Sanita Asare, kura startēja komandā „Ašie” piebilst: „Patīka, ka viss bija noorganizēts ļoti precīzi un nekas neiekavējās. Mūsu komandā dažādā vecuma paaudzēs atrada kopēju valodu un mēs izcīnījām 2.vietu. Kopumā interesanti un azartiski pavadīta diena! Paldies visiem darbiniekiem, kas parūpējās par gardām maltītēm.”

Projektu īsteno biedrība „Latvijas Pilsoniskas sabiedrības atbalsta centrs” sadarbībā ar biedrībām „TTT Dāmu klubs” un „Jaunā sieviešu basketbola līga”. Projektu finansē Šveices Konfederācija un Latvijas Republika no Latvijas un Šveices sadarbības programmas līdzekļiem paplašinātajai Eiropas Savienībai.

SKOLU ZIŅAS

Rudens sagaidīšana Vecpiebalgas vidusskolā

23. septembrī lielās skolas pagalmā skolotāja Astra Piruška bija sagatavojusi svētku brīdi, veltītu RUDENS SAGAIĎĪŠANAI. Lai gan pasākums bija īss, tas bija ļoti jauks un patīkams.

Pirmkārt, skolotāja pasniedza ziedus un dāvaniņu divām apkopējām: Rudītei par skaisto, sakopto skolas apkārtni un Ainai Balodei par gardajiem āboliem, kurus ik rītu sagādā skolas kolektīvam.

Skolēni skandēja tautasdziesmas un runāja dzeju par rudenī. Mums visiem skolotāja Astra pavēstīja, ka

Vecpiebalgā rudens iestājies septiņas minūtes ātrāk nekā Rīgā.

Un tad pienāca svētku kulminācija: visi kopā apvienojāmies U. Stabulnieka dziesmā „TIK UN TĀ”, dziedot pēdējo pantu, katra klase palaida gaisā hēlija balonu ar novēlējumu pie tā, kuram klāt bija arī atpakaļadrese. Cerēsim, ka kāds balonus patiesi saņems. Aplausiem skanot, baloni aizlidoja pretī rudenim.

Varbūt esam iedibinājuši jaunu tradīciju, sagaidot zelta rudeni.

Alfa Toka, Laura Čukure

„Nāk rudens apgleznot Latviju, bet nepūlies, necenties tā! Mums viņa ir visskaistākā, TIK UN TĀ!” (M.Zālte.)

Mācību ekskursija

11. oktobrī Taurenes pamatskolas 5.-9.klases skolēni devās mācību ekskursijā. Skolēni varēja baudīt ne tikai rudens dzelteno lapu krāšņumu, varavīksnes spožumu, bet arī daudz jauna uzzināt.

Latvijas Dzelzceļa vēstures muzejā bija interesanti iepazīt dzelzceļa vēsturi, izbaudīt dažādu laikmetu elpu. Bērni saprata arī to, cik bīstami ir neviētā un nelaikā šķērsot dzelzceļa sliekšņus.

Laipni mūs sagaidīja maizes ceptuvē „Lāči”. Ar pašu ceptuves īpašnieku Normundu Skauģi gan netikāmies, bet redzējām, ka ceptuvē katrs savu darbu dara no sirds, ar lielu atbildības sajūtu. Šeit uzzinājām daudz interesantu faktu no maizes vēstures, bija iespēja ieskatīties ražošanas procesā. Kļuva skaidrs, ka darbs maizes ceptuvē ir ļoti grūts un atbildīgs. Tas prasa gan mīlestību, gan pacietību. Pēc maizes ceptuves apmeklējuma „Lāču” maize vairs nešķiet dārga, jo šis darbs ir tā vērts. Ceptuvē skolēni jutās kā

īsti eksperti, jo varēja nogaršot visas piedāvātās „Lāču” maizes šķirnes, kā arī grauzdīņus gan ar ķiplokiem, gan ar sieru. Arī konditora amatā roka tika iesildīta, jo katrs varēja izveidot savu cepumu, kuru izcepa „Lāču” krāsnī. Šis cepums bija ļoti gards deserts pēc pusdienām „Lāču” kafējnīcā.

Mājupceļā šoferītis mūs ievizināja Cēsīs, lai iepazītos ar bērnu zinātnes centru „Zinoo”.

Domāju, ka katrs, mājās aizbraucot, ar aizrautību varēja stāstīt par redzēto un piedzīvoto. Varbūt pat kāda ģimene jau ir devusies uz „Zinoo”, lai asinātu savu prātu un patrenētu savas pelēkās smadzeņu šūnas.

Mācību ekskursija tiešām bija izdevusies. Par to mēs varam pateikties gan Vecpiebalgas novada pašvaldībai, kas atlīdzināja ceļa izdevumus, gan skolotājai Dacei Potašai, kura noorganizēja šo rudenīgajām emocijām bagāto piedzīvojumu.

Sandra Kārklīņa

Maizes ceptuvē tikām ietērpti speciālos tērpos.

Uz Dāniju iegūt jaunas zināšanas

Vecpiebalgas vidusskolas skolēni Santa Gruele, Kristīne Kuzmane, Ance Šatrovska, Toms Strelkovs un skolotājas Daiga Šatrovska, Agita Bērziņa no **12. līdz 16. septembrim** piedalījās Baltijas jūras projekta nometnē „Klimata izmaiņas un to ietekme uz Baltijas jūru” Dānijā – Fulgso centrā. Nometne bija organizēta 400 dalībniekiem no deviņām valstīm, kas atrodas Baltijas jūras krastā. No Latvijas šo plašo pasākumu apmeklēja 24 skolēni un skolotājas no Aizputes, Rūjienas, Vecumniekiem, Ogresgala, Vecpiebalgas.

Nometnes mērķis bija pievērst uzmanību klimata pārmaiņām un to radītām sekām kā globālai problēmai, liekot aizdomāties, ko varam darīt, lai uzlabotu mūsu planētas nākotni.

Lekcijās Dānijas zinātnieki iepazīstināja ar saviem pētījumiem. Īpaši saistošas tēmas bija „Klimata izmaiņas Arktikā un Antarktīdā”, „Zivis, zvejniecība un klimats Baltijas jūrā”, kā arī Eiropas Savienības Klimata pārmaiņu novēršanas komisāres Konnijas Hēdegordas uzstāšanās. Pēcpusdienās darba grupas (dažādu valstu pārstāvji) veica pētījumus jūras piekrastē, laboratorijās un tuvākajā apkārtnē. Mūsu skolēni interesentus iepazīstināja ar savu prezentāciju par klimata izmaiņām Latvijā. Savukārt

Vecpiebalgas vidusskolas delegācija nometnes laikā.

vakaros tika organizētas izklaidējošas aktivitātes: orientēšanās ar GPS aparātiem, pārgājiens, atvadu balle.

Santai brauciens atmiņā paliks ar jūras krastā sastapto odzi, laimes akmens atrašanu, staigāšanu pa lieliem veikaliem, jauniegūtajiem draugiem, ilgo pārbraucienu autobusā cauri Latvijai, Lietuvai, Polijai, Vācijai, beidzot nonākot pašā Dānijā.

Kristīne uzskata, ka tā bija laba iespēja pārbaudīt savas angļu valodas

zināšanas, satikties un sadraudzēties ar atvērtiem cilvēkiem.

Ancei visvairāk atmiņā paliks Dānijas vējainais klimats, lekcijas par klimata izmaiņām, ilgās, piedzīvojumiem bagātās stundas autobusā, jautri pavadītais laiks viesnīcās.

Toms saka, ka tā bija liela starptautiska sapazīšanās, laba iespēja iepazīt Dāniju un aktīvi darboties.

Daiga Šatrovska un Agita Bērziņa, Vecpiebalgas vidusskolas skolotājas

Dzērbenes vidusskolas muzejs aicina

Ar šo rakstu par Dzērbenes vidusskolas muzeju vēlos piesaistīt Dzērbenes pagasta iedzīvotāju uzmanību, jo, skolā strādājot, vienmēr jāsadarbojas ar skolēniem un skolotājiem, bet mani satrauc doma, ka sabiedrības cilvēki visbiežāk paliek malā no aktivitātēm. Ja šie ļaudis dzied korī, dejo deju kolektīvā vai ir iesaistīti kāda pulciņa darbā, tad viņiem tiešām ir, ar ko aizpildīt savu brīvo laiku un visbiežāk tā pietrūkst. Bet ne visi var būt dejojāji, dziedātāji vai rokdarbinieki.

Ir ļoti svarīgi nākotnē domāt par interešu izglītību, lai katrs pieaugušais var atrast sev tīkamu, reizē izglītojošu, intelektuālu nodarbošanos. Novadpētniecība jeb sava novada vēstures un kultūras apzināšanās varētu būt viena no tām jomām, kur savas intereses attīstīt.

Skolas muzejs vispirms, protams, ir izglītības iestādes muzejs un atspoguļo mūsu skolas attīstības vēsturi 153 gadu garumā, ko apliecina skolas atklāšanas svinību protokols no 1858. gada – visvecākais skolas muzeja eksponāts.

Skolas muzeja mērķis jaunajā mācību gadā ir būt kā palīgam skolas galveno mērķu un uzdevumu izpildē, lai stiprinātu skolēnu nacionālās identitātes un patriotisma jūtas Dzēr-

benes vidusskolas lielajā jubilejas gadā, jo 2012. gadā mūsu vidusskolai – 55 gadi.

Es ceru, ka arī skolas absolventi lasīs šo rakstu, atsauksies sadarbīties, dalīsies atmiņās, nodos kādu informāciju vai lietas skolas muzejam. Tā būs viņu velte skolas salidojumam un liela palīdzība skolotājiem, klašu kolektīviem, jo visa skola aktīvi iesaistīsies skolas vēstures izpētē. To, protams, darām visu laiku, bet jubilejas gads uzliek īpašus pienākumus un atbildību. Ik pa brīdim mūsu skolā pavasara pusē rīkojam novadpētniecības konferences. Pēdējos gados nē, tāpēc atjaunosim tās, jo tās mobilizē – konference ir padarītā darba rezumējums. Konferenci plānojam aprīlī – „Mūsu devums skolas jubilejas sagatavošanā”.

Gan šie, gan citi darbi novadpētniecības jomā, gan tas, ka sabiedrības lielākā daļa neko nezina par sava novada, pagasta vēsturi, rosina mani aicināt pagasta ļaudis nākt uz Dzērbenes vidusskolas muzeju, iesaistīties aktīvā iepazīšanās darbā, jo muzejā ir ne tikai skolas vēsture, bet visa pagasta vēsture, ko laika gaitā savākuši un apkopojuši skolēni un skolotāji.

Vasarā iesāku akciju par skolēnu formas tērpiem, skolas somām,

ābecēm, mācību grāmatām un burtņīcām, lai 21. gadsimta skolēniem radītu reālāku priekšstatu par priekšgājēju skolas gaitām. Vēlos pateikties aktīvākajiem atbalstītājiem muzeja fondu pilnveidošanā – skolas darbiniecei Vēsmai Iršeinaī, skolotājām – Rudītei Dobelei, Inārai Lapsai, Ievai Kazijevai, vecākiem – Lilītai Tēts un Guntai Jonītei. Paldies par atbalstu manām kaimiņienēm Taurenes pagastā – Baibai Butkai un Ilzei Jansonei. Ir kāds īpašs paldies – Jānim Berovskim, vienam no pirmajiem skolas absolventiem, kas muzeja pirmsākumos nesavtīgi nodeva lietas, grāmatas, kalendārus, dažādu laiku naudas zīmes, dažādus dokumentus – saistību zīmes par gaļas, piena, olu, vilnas un jēlādas piegādi, dažādas apliecības, izziņas, kvītis, kas ir nenovērtējama liecība par padomju laiku pēckara periodā. Es vēlos aicināt visus iedzīvotājus nākt ciemos uz skolas muzeju un atnest visu, ko vien var.

Tāpēc esmu nolēmusi rīkot muzeja atklātās dienas – katru nedēļu trešdienās no 9.00 visas dienas garumā. Esiet atsaucīgi, dzērbenieši, mēs kopā varam izdarīt lielas lietas! Mēs kopā varam atcerēties Dzērbenes ievērojamo cilvēku svarīgākos dzīves notikumus, jubilejas, jo materiāli par šiem cilvēkiem ir savākti, to visu vajadzētu popularizēt un atceres dienas un piemiņas izstādes rīkot vienu reizi mēnesī, kā arī rudenī un pavasarī organizēt piemiņas brīžus ievērojamiem cilvēkiem Dzērbenes kapsētās, vispirms, protams, sameklējot, iepazīstot šīs piemiņas vietas. Kopā mēs varētu atjaunināt, pārkārtot un pilnveidot muzeja materiālo bāzi, vizuālo izskatu un visi kopā ļoti skaisti sagaidīt skolas jubileju – tā, lai katram absolventam būtu iespēja sevi atrast visās skolas dzīves jomās. Cerot uz dzērbeniešu – esošo un bijušo – atsaucību –

Mārite Šķele, Dzērbenes vidusskolas muzeja vadītāja

Muzeja vadītāja atklāj krājuma bagātības.

Diena Vecpiebalgas „Saulrietos”

Rudenīgā septembra pēcpusdienā, Vecpiebalgas vidusskolas latviešu valodas skolotājas Vizbulītes Kalniņas un bibliotekāres Rigondas Prīses aicināti, 4.-9.kl. skolēni sabrauca „Saulrietos” triju iemeslu dēļ: Lizetei Skalbei – 125, Latvijā svin Dzejas dienas, ciemos ieradusies rakstniece Inguna Bauere, grāmatas „Lizete, dzejniekam lemtā” autore.

Vaktskalniņā, Skalbes ģimenes atdusas vietā, sagūla rudens krāšņie ziedi. Populārākos Kārļa Skalbes dzejoļus runāja Andris Brauers, Mārtiņš Arājs, Niklāvs Babris, Gundars Tomašs. Mākslinieces Maijas Baltaņas piemineklis laivas veidolā atsauc atmiņā Kārļa un Lizetes mokpilno aizbraukšanu no Latvijas (1944.g.) un atgriešanos dzimtenē (1992.g.), lai atdusētos netālu no mīļajiem „Saulrietiem”.

Pasākumu rotāja Adrijas Žagares skanīgā dziesma un lasījumi no I. Baueres grāmatas par “Saulrieti” gaišo auru – viesistabas lielo koka galdu, kamīnu, Mākoņu gultu, mājas sargiem – „Incēnu” kaķi un Alauksta zivtiņu, par Lizetes Skalbes neatlaidīgajām tulkotājas gaitām.

Muzeja saimnieces Ilonas Muižnieces radošās pārdomas par pasaku ķēniņa Kārļa Skalbes un Lizetes lielo mīlestību papildināja svētku noskaņu. Muzeju apvienības „Orisāre” vadītāja Līva Grudule pateicās 9. klases kolektīvam par veiksmīgo sadarbību ar muzeju un skolēnu radošajai grupai – Artim Beķerim, Sintijai Igaunei, Paulai Šulcai, Linardam Ločmelim, Loretai Ločmelei, Alisei Gulbei – par līdzdarību mā-

Pamatskolas skolēni Skalbjū ģimenes atdusas vietā „Vaktskalniņā”.

cību filmas veidošanā.

Rakstniece Inguna Bauere nolasīja sešpadsmitgadīgās Lizetes un divdesmit trīsgadīgā Kārļa satikšanās stāstu, rosināja atcerēties Brīvības pieminekli iegravētos K. Skalbes vārdus „Tēvzemei un Brīvībai”, interesēties par Latvijas un Piebalgas vēsturi. „Esiet kārtīgi latvieši un vecpiebaldzēni!” novēlēja rakstniece.

Viesmīlība – „Saulrieti” zelta likums. Pieminot Lizeti Skalbi, klašu kolektīvi gaviļņiecei veltīja Saules vārdus un dziesmu „Daudz baltu dieniņu”. Arī šoreiz ikkatrs varēja pamieļoties ar gardo dzimšanas dienas kliņģeri, iepazīties ar muzeja eksponātiem, no balkona veldzēties burvīgajā dabas ainavā: „kā zobens, iesprausts skuju vainagā,/spīd Alauksts tumšu egļu ielokā”.

Varu vien piebilst, ka mājup visi devās apgāroti, „Saulrieti” spēka sasmēlušies.

Inese Žvīgure,

Vecpiebalgas vidusskolas skolotāja

Ciemos pie Baltā kaķīša

Septembri Latvijā saucam par Dzejas dienu mēnesi. Kā un kur to atzīmēt mazajiem vecpiebaldzēniem? Sākumskolas kolektīvs atbalstīja ieceri – kopā ar pagasta bibliotēku organizēt šo pasākumu K.Skalbes muzejā „Saulrietos”. Sekoja pats grūtākais darbs: 2. un 3. klases skolēniem vajadzēja sacerēt katram savu dzejoļu par vasaras darbiem un nedarbiem, 1. klases skolēni vēl mazi, viņiem katram bija jāatrod mīla un tuva latviešu dzejnieka dzejolis. Bez tam tos nācās arī iemācīties skaisti norunāt. Katrā klasē notika daiļrunātāju konkurss, uzvarētāji ieguva tiesības uzstāties Dzejas dienu pasākumā „Saulrietos”. 27. septembrī, kad ieradāmies pasākuma norises vietā, mūs sagaidīja pārsteigums – Baltais kaķītis (laikam izkāpis no K.Skalbes pasakas), kurš bija parūpējies par interesantu un jaunākā skolas vecuma bērniem atbilstošu programmiņu: skatījāmies dzejas formā uzņemto latviešu multfilmu fragmentus, piedalījāmies viktorīnā, iepazīnāmies ar jaunākajām dzejas grāmatām bērniem (paldies par stāstījumu Cēsu

bibliotēkas bērnu nodaļas vadītājai Inesei Majorei), klausījāmies un dziedājām līdz Ulda Ausekļa dziesmiņām no izrādes „Runcis Francis” (paldies par skaisto sniegumu un ģitāras pavadījumu Lāsmāi Vasmanei) un, protams, rādījām arī savu sniegumu – deklamējām pašsacerētos un iemācītos dzejoļus. „Superdzejnieka” titulu izpelnījās Ralfs Kuzmans, par „Vicedzejnieci” tika nominēta Laura Kuhta, par izteiksmīgu K.Skalbes dzejoļa deklamēšanu pārsteiguma balviņu saņēma pirmklasnieks Roberts Sniedze. Skolasbiedru aplausus un Baltā kaķīša pateicību saņēma arī Elza Olševska, Daniels Šīmanis, Klāvs Vilde, Rūdolfs Rudzītis, Sanija Gobiņa, Marta Pundure, Anna Balode, Loretta Ločmele un Elīna Meldere. Kārļa Skalbes muzejs „Saulrieti” mūsu pusē, šķiet, ir īstā vieta, kur atzīmēt Dzejas dienas, atmosfēra, kas šeit valda, rosinā radošām izpausmēm: kamīnā kuras uguns, mūsu vidū ir Baltais kaķītis (tiesa gan, pirmajā brīdī samulsuši, bērni drīz vien atpazīna, ka lomā iejutusies pagasta bibliotekāre Dzidra), kā

vienmēr par muzeja apmeklētājiem laipni rūpējas Rūdolfa māmiņa Līva. Pasākuma noslēgumā mūs gaidīja pavisam negaidīta dāvana – ar gardām mutēm varējām mieloties ar kliņģeri un fotografēties kopā ar Balto kaķīti. Pēcpusdienā, pozitīvām emocijām piepildīti, devāmies atpakaļceļā uz skolu. Vecpiebalgas sākumskolas un skolotāju paldies Dzidrai un Līgai par interesantā un izglītojošā pasākuma organizēšanu. Uz turpmāko sadarbību!

Biruta Kuzmane

Par okupāciju teorijā un praksē

Virsrakstā minētā vārda piesaukšana attiecībā uz Latvijas jaunāko laiku vēsturi, kā paši lasītāji droši vien ir varējuši pārliecināties, izsauc visdažādāko un vispretrunīgāko reakciju – sākot ar: „Apriebies, būtu tak viņi vienreiz tikuši skaidrībā ar šo jautājumu, vai tad nekā svarīgāka nav ko darīt” līdz „Tas ir vitāli svarīgi, netiekot skaidrībā par pagātņi, nevar normāli veidot attiecības sabiedrībā arī nākotnē”. Šīs uzskatu atšķirības lielā mērā balstās faktā, ka liela daļa Latvijas iedzīvotāju neizprot šī formulējuma ietekmi uz atsevišķu sabiedrības locekļu vai iedzīvotāju grupu interesēm, var teikt pat likteņiem.

Sāksim ar to, ka labējās partijas tik dedzīgi aizstāv tieši šāda termina lietošanu attiecībā uz 1940. gada notikumiem Latvijā un pārējās Baltijas valstīs divu iemeslu pēc. Pirmais – vairāk starptautisko attiecībā jomā balstīts, proti, vai Latvija tika okupēta, kā to vēlas formulēt valdošajai elitei pietuvināti vēsturnieki, vai aneksēta (vardarbīgi pievienota citai valstij), vai inkorporēta (vardarbīgi iekļauta kādas citas valsts sastāvā), kā to vēlas redzēt krievvalodīgo intereses aizstāvošo partiju un organizāciju pārstāvji un arī pati Krievija. Pirmajā mirklī šķiet, ka aneksija vai inkorporācija ir pat spēcīgāki argumenti, jo okupācija, kā likums, ir īslaicīga akcija, kurai seko, atkarībā no vēsturiskās situācijas, vai nu neatkarības atgūšana, vai iekļaušanās uzvarētājās valsts sastāvā, tātad tā pati inkorporācija, kura gan var novest pie neatgriezeniskas valsts un dažreiz arī attiecīgā etnosa izzušanas. Tātad varētu šķist, ka Krievija mums piedāvā pat kategoriskāku PSRS rīcības 1940. gadā vērtējumu. Tomēr tik vienkārša šī lieta nav, jo okupācijas (tieši okupācijas), ar kuru mēs saprotam sev nepiederošas teritorijas sagrābšanu ar bruņotu spēku un okupācijas pārvaldes iedibināšanu, atzīšana ļauj Latvijai atbilstoši starptautiskajai likumdošanai uzskatīt patreizējo LR par pirmās republikas mantinieci nevis par valsti, kura 1991. gadā radusies no jauna. Tas savukārt ļauj, pirmkārt, atgūt pirmskara Latvijas īpašumus ārzemēs, piemēram, vēstniecību

ēkas, valsts zelta rezerves, kuras bija noguldītas Anglijas bankās, arī atsevišķu pilsoņu vai to mantinieku interešu aizstāvēšana starptautiski ir daudz vieglāk realizējama. Otrkārt, šāds formulējums ļauj tiesiski pamatoti atgūt bijušajiem, t.i., pirmās republikas laika, īpašniekiem vai to mantiniekiem padomju varas nacionalizētos īpašumus tepat Latvijā. Juridiski it kā viss skaidrs, taču vēstures rats par 50 gadiem atpakaļ griežas vai cik grūti, ja to vispār ir iespējams izdarīt. Ja starptautiskajā jomā, kur tās ir attiecības starp valstīm, viss ir jau puslīdz skaidrs, zelts un ēkas atgūtas, pārstāvniecība dažādās starptautiskajās organizācijās atjaunota, tad zemākajā, sadzīvīskajā līmenī tas novedis ne pie vienas vien traģēdijas un pie veselās virknes neatbildētu jautājumu, piemēram, ko noziegušies tie cilvēki, kuri, nespējami samaksāt īpašnieku uzlikto nesamērīgo īres maksu, kļuvuši par bezpajumtniekiem, kas segs izdevumus, kurus no mūsu kopējā budžeta padomju laikā izlietoja šo ēku uzturēšanai un labiekārtošanai, kā varēja atgūt īpašumus cilvēki, kuri nebija atmaksājuši valstij pirms kara ņemtus hipotekāros kredītus (par ko sevišķi sašutis ir pazīstamais rakstnieks Andris Kolbergs). Šo jautājumu virkni varētu vēl turpināt, bet atgriezīsimies pie mūsu pamattemas, proti, kas tad traucē gan atsevišķām valstīm, gan mūsu valsts samērā lielai iedzīvotāju daļai pieņemt šo it kā izdevīgāko formulējumu. Ja vēlreiz atgriežamies pie okupācijas termina definīcijas, redzam, ka trūkst vienas ļoti būtiskas detaļas, proti, bruņota spēka pielietošanas, kā zināms, izņemot nelielu robežincidentu, nekādas militāras sadursmes, PSRS karaspēkam ienākot Latvijā, netika konstatētas. Acīm redzot, tieši tāpēc pat ASV Valsts departaments, kurš nekad nav atzinis LR iekļaušanu PSRS sastāvā, nevienā dokumentā (kā to nesen apgalvoja mūsu pirmais atjaunotās republikas ārlietu ministrs Jūrkāna kungs) nelieto vārdu „okupācija”. Protams, ka nevar būt nekādas runas par to, ka Latvija būtu brīvprātīgi iestājusies PSRS sastāvā, par to vēsturnieku vidū valda liela vienprātība, taču draudi pielietot militāru spēku, ne-

vis tā lietošana vairāk velk uz aneksijas pusi, ja mēs kā analogiju gribētu izmantot Austrijas pievienošanu Vācijai Otrā pasaules kara sākumā jeb tā saucamo „Anschluss”. Par to, ka PSRS nevēlējās vis Baltijas valstu okupāciju, bet gan to iekļaušanu savā sastāvā, liecina arī fakts, ka netika vis izveidota okupācijas pārvalde kā hitleriskās Vācijas valdīšanas laikā, bet tūdaļ tika sarīkotas, tiesa absolūti nedemokrātiskas, vēlēšanas, izveidoti vietējās varas orgāni un deleģēti cilvēki ar uzdevumu lūgt PSRS uzņemt Latviju šīs valsts sastāvā. Kā redzams, atbilde uz jautājumu – bija vai nebija okupācija? – nav nemaz tik vienkārša. Un atkal atliek pabrīnīties, kā mūsu cienījamie vēsturnieki neredz vienkāršu izeju no šī strupceļa, proti, ir jāizbeidz padomju laika kā viena veseluma analīze, katrs, kurš dzīvojis tajā laikā, zina, cik ļoti atšķīrās „Stalīna laiki” no „Hruščova atkušņa” vai Brežņeva valdīšanas sākums no beigu posma. Tad kļūtu arī iespējams uzskatīt 1940. gadu par okupāciju, izsakot militāra spēka pielietošanas draudus, ar tai sekojošo inkorporāciju un atrašanos pret pašas gribu citas valsts sastāvā, ko starptautiskie līgumi aizliedz.

Tiesa gan, zaudētāji tad būtu tēzes par „civilokupantiem” piekritēji, proti, cilvēki, kuri uzskata, ka visi citu PSRS republiku pilsoņi, kuri iebraukuši šeit pēc 1940. gada, Latvijas Republikā atrodas nelikumīgi. Starptautiskie līgumi patiešām aizliedz okupācijas varai izvietot savas valsts iedzīvotājus okupētajās teritorijās, taču tas būtu tikai tajā gadījumā, ja mēs uzskatām, ka Latvija visus 50 gadus ir bijusi okupēta, kas nav loģiski, jo, ja mūsu republika bija viena no PSRS sastāvdaļām, tad iznāk, ka valsts ir okupējusi pati savu teritoriju. Nonsenss. Ir arī vēl otra pretruna. Ja pieņemam, ka šie migranti Baltijā ieradās labākas dzīves meklējumos, kā to atzīst arī mūsu nacionālradiķāļi, tad iznāk (un visi, kam izdevās doties tajos laikos kādā ceļojumā vai komandējumā pa plašo dzimteni, to var apstiprināt), ka dzīves līmenis mūsu republikā bija ievērojami augstāks nekā tai pašā Krievijas Federācijā, tātad vēl viens nonsenss – okupē-

tāja valsts rada labvēlīgākus dzīves apstākļus okupētajās teritorijās nekā savā valstī. Vēsture līdzīgus piemērus nezina.

Kas uztrauc otru iedzīvotāju pusi, to iedzīvotāju daļu, kuru pie mums pieņemts dēvēt par krievvalodīgajiem. Ja okupācijas, kura aptver visu padomju periodu, fakts tiktu apstiprināts, viņus varētu skart tā saucamā „deokupācija” – tiesību ierobežošana atbilstoši starptautiskajiem nolīgumiem līdz pat izsūtīšanai no valsts. Ņemot vērā, ka lielāko daļu no šiem migrantiem neviens un nekur negaida, tā viņiem būtu traģēdija, tāpēc arī tik jūtīga reakcija uz visu, kas skar šo tēmu.

Un tagad kas priecīgāks – jau šī raksta tapšanas laikā uzzinājām, ka jaunā sasaukuma parlamenta veidošanas laikā partijas ir nonākušas pie zināma kompromisa šajā jautājumā, proti, faktiski piekritušas SC piedāvātajam formulējumam „okupācija bija, okupantu pašreiz LR nav”. Tiesa, TB/LLNK-VL pievienojusi piebildei, ka tas var neattiekties uz atsevišķiem cilvēkiem, kuri aktīvi piedalījušies okupācijas režīma ieviešanā un nostiprināšanā. Tam var tikai piekrist, bet jāpriecājas arī par to, ka abas līdz šim nesamierināmās puses ir spērušas nozīmīgu soli viena otrai pretim, lai izkustinātu šo problēmu no sastinguma punkta. Un varbūt arī nav nemaz tik briesmīgi, ka tas, kā uzskata daudzi politologi, darīts merkantilu apsvērumu dēļ, proti, lai iekļūtu valdībā – galvenais ir rezultāts.

Un pretējs piemērs – Latvijas puses pārstāvniecību divpusējā LR – Krievijas vēsturnieku komisijā, kura apspriedis arī šajā rakstā pieminētās problēmas, uzdots vadīt profesoram Inesim Feldmanim, kurš nesen intervijā LA deklarēja, ka LR pašreiz ir 700000 „civilokupantu” (šāda termina vispār nav starptautisko tiesību teorijā), tas nozīmē, ka „cienījamais zinātnieks” pieskaitījis gan krievvalodīgos, kuri šeit dzīvo jau daudzās paaudzēs, gan cilvēkus, kuri LR pilsonību ieguvuši naturalizācijas ceļā, gan nepilsoņus, jo apmēram tāds ir visu krievvalodīgo skaits LR. Kā jums šķiet, vai sarunas būs rezultatīvas?

Juris Šīmanis

MŪSU VIESIS

Esmu latviete. Svešumā, ne mājās

Laikā, kad šīs avīzes numurs nokļuš jūsmājās, dzērbeniete **VELTA SĒRMŪKSLE** būs jau atgriezies savā pašreizējā mītnes zemē Īrijā. Katrs tāds brauciens uz Latviju vienmēr ir piedzīvojums – priecīgi satraukts atbraucot un skumīgs aizbraucot. Gan pašai Veltai, gan mājiniekiem... Mūsu šī numura saruna par to, kā latvieši jūtas svešumā: par ilgām, cerībām un sapņiem.

Kas lika izšķirties par tik radikālu soli – pamest mājas un doties svešumā?

– Ar došanos uz ārzemēm peļņa ir tā: pirmais posms – tu aizbrauc un domā, ka nopelnīsi, piemēram, mājai jumtu un brauksi atpakaļ. Kad jumts ir nopelnīts, tad ir nākamais posms – jānopelna logi, durvis. Tad saproti, ka tuviniekiem jāpalīdz un tāpēc vēl kādu laiku padzīvoši tur. Dažādi ir iemesli, kādēļ latvieši dodas pasaulē. Un tikpat dažādi mēdz būt iemesli, kuru dēļ izlemjam atgriezties dzimtenē. Strādāt uz Īriju aizbraucu 2002. gadā. Lēmums nebija saistīts ar krīzes vilni, kā tas ir pašlaik – tolaik mēs nedzīvojām tādā nabadzībā, zināmā mērā bijām pat pārtikuši. Pēc profesijas esmu pavāre, visu mūžu pavadījusi strādājot sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos. Man bija darbs, nelielus ienākumus deva arī lauku saimniecība. Griezlos kā vāvere ritenī, tomēr kļuva arvien grūtāk sagādāt visu ģimenei nepieciešamo, savilkt galus bija iespējams, tikai nemitīgi ierobežojot vajadzības. Dzīvoju lauku mājā, arī tā prasīja zināmus ieguldījumus. Patiesībā toreiz doties uz Īriju vajadzēja brāļa sievai, kurai firma bija sameklējusi vietu fermā, bet, tā kā viņai nebija nekādas pieredzes lauku darbos, piekritu braukt es.

Ģimene neiebilda?

– Mana situācija nebija no vieglākajām. Biju šķīrusies, vecākais dēls gan jau bija pieaudzis, bet jaunākais vēl mācījās Priekuļu tehnikumā. Smagi bija aizbraukt, nezinot, kas notiks, kā bērni tiks bez manis galā... Pieskatīt apņēmas mana mamma, bet nevienam jau nav noslēpums, ko nozīmē atstāt bez vecāku uzraudzības pusaudzi. Bērni, protams, ir dažādi. Kamēr vieni labi tiek galā bez viena vai abu vecāku klātbūtnes, citiem vairāk par dārgām mantām un visu citu nepieciešams, lai vecāki būtu blakus. Paldies Priekuļu tehnikuma audzinātājam – Aināra Kallieša kungam. Daļēji pateicoties viņam, daļēji paša dēla uzņēmībai tika apgūta gan profesija, gan arī norādīts raksturs. Diemžēl savi puni katram jāsaņem pašam, to iemācīties no citu pieredzes nav iespējams. Un sākumā jau arī nebija plānots, ka palikšu Īrijā tik ilgi. Domāju: pastrādāšu vienu gadu, iekrāšu un atgriezīšos. Pēc gada atgriezos, steidzamāko nokārtoju un ... nauda izbeidzās. Bija vien

jāpošas atpakaļ, kur mani joprojām gaidīja darbs fermā.

Bijāt jau iedzīvojusies?

– Sākumā raudāju katru dienu. Bija doma viena – saņemšu pirmo čeku un braukšu mājās. Kad vairs galīgi nebija spēka, mierināju sevi ar domu: puīši iet armijā, divus gadus iztur. Kāpēc lai es neizturētu vienu? Lauku cilvēkiem nav jāstāsta, ko nozīmē darbs fermā, kur ik dienu jāaprūpē vairāk nekā divi simti piena devējas. Piedevām es pilnīgi nepratu angļu valodu. Man palaimējās ar saimniekiem – ļoti jaukiem un pretimnākošiem cilvēkiem. Brīvdienās visi braucām ekskursijās, apskatījām Īrijas ievērojamākās vietas. Pamazām sarunvalodā ielauzījos, vismaz tik daudz, ka pirmā gada beigās es sapratu, ko no manis prasa, un varēju arī nepieciešamāko pati pateikt. Kad atgriezos, vēl vienu gadu nostrādāju fermā, bet tad sapratu – ja vēlos dzīvēt izsisties, man jāmeklē cits darbs. Pirms Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā mums kā trešās valsts pilsoņiem bija liegtas labākas iespējas. Bet mēs esam sīkstī un elastīgi – spējam ļoti daudz pieciest un paveikt, lai izdzīvotu. Viss strauji mainījās pēc 2004. gada 1. maija. Daudzi no iebrāucējiem sāka lūkoties pēc darba, kas ne vien rada pārticību, bet dod arī dzīvei piepildījumu.

Un Jūs šādu darbu atradāt?

– Jā, un jutos ļoti apmierināta. Dzīvoju Durrovā (*Durrow Co. Laois*) – nelielā ciematīnā, strādāju sabiedriskās ēdināšanas iestādē savā profesijā un daru to, ko visu mūžu esmu vēlējusies darīt. Sāku ar trauku mazgāšanu, tad pamazām apguvu īru virtuvi, šobrīd uz vietas cepu maizi un citus konditorejas izstrādājumus. Saimnieki manu prasmi ir novērtējuši un par algu, ko šeit nopelnu, varu dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi, palīdzēt tuviniekiem Latvijā, pamazām remontēt lauku māju. Tomēr nepelnu arī tik daudz, lai varētu lieki šķiesties, arī man ir jāskaita līdzī, cik tērēju.

Ekonomiskā krīze smagi skāra arī Īriju.

– Protams, un tā ietekmē ne tikai latviešus, kas šeit strādā, bet arī pašus īrus. Tomēr Īrijā tā situācija ir nedaudz citādāka kā Latvijā. Likums paredz, ka par darba vakancēm ir jāievieto internetā sludinājums un priekšroka atlasē, protams, tiek dota pašiem īriem. Tomēr ne visi ir ar mieru strādāt mazkvalificētu darbu, tāpēc labāk saņem pabalstus, kas gan ar katru gadu nedaudz samazinās. Patlaban ir grūti ar darba atrašanu, arī tiem, kuriem ir darbs, samazina darba stundas, kas, nenoliedzami, ietekmē arī atalgojumu. Arī mūsu iestādē darbiniekiem no decembra līdz martam tika samazināts darba ņēmēju materiālā situācija, pusi no pienākošās pilnās algas man

maksāja saimnieks, pusi saņēmu pabalsta veidā no valsts. Tas nozīmē, ka, ja Īrijā man ir darbs, tad es jūtos stabili – naudu saņemšu laikus. Es zinu savas tiesības, ja tās tiks pārkāptas, tad došos uz atbilstošajām iestādēm, un tās man palīdzēs visu atrisināt. Strādājot legāli un nodzīvojot zināmu laiku šajā valstī, es varu rēķināties ar lielākām sociālām garantijām.

Vai šobrīd doties strādāt uz ārzemēm nav pārāk liela avāntūra?

– Doties uz nezināmu vietu, cerot, ka varbūt kaut ko atradīs, protams, nevar. Arī darbā iekārtošanas firmu piedāvājums ir nopietni jāizvērtē, jo neba maz gadījumu dzirdēts par negodīgu rīcību. Ārzemēs šobrīd vairāk par mazkvalificēto darbaspēku gaida mērķtiecīgus cilvēkus ar labu izglītību un valodas zināšanām.

Kāda ir īru attieksme pret latviešiem?

– Īrijā Latvijas viesstrādnieks tiek vērtēts tikai un vienīgi kā viesstrādnieks no Austrumeiropas, kurš par vienādu darbu, neatkarīgi no mītnes zemes saņem vienādu atalgojumu. Viņi ciena cilvēkus, kuri tur ir ieradušies nopietni strādāt, mācīties, izsisties... Viss ir atkarīgs no tā, kā iebrāucēji sevi ir pozicionējuši. Ja kādā vietā latvieši ir „šmuci” sataisījuši, tur īru attieksme, protams, ir diezgan negatīva. Viens „darvas piliens” spēj sabojāt visu...

Un kādi ir īri latviešu skatījumā?

– 25 gadus nesenā pagātnē Īrija bija ļoti nabadzīga valsts. Neskaitot pirmos pēckara gadus, Latvijā tik traki nekad nav bijis. Mans saimnieks saka – mēs bijām nabadzīgi, bet laimīgi. Lai kā, kad aizbraucu tur dzīvot, Īrija bija plaukstoša valsts, ar lielām perspektīvām. Tagad? Lielā pa-

cilātība un optimisms ir nedaudz noplacis. Īri ir stipra un ļoti lepna nācija. Lai gan ģimenes (kā daudzi modernajā pasaulē) dibina diezgan vēlu, viņiem tās ir ļoti kuplas – četri, pieci bērni –, tas ir normāli. Īri ir arī ļoti katoļticīgi, tas gan netraucē tradīciju – ik vakaru pasēdēt pie alus kausa. Lai cik smaga ir ekonomiskā situācija, lai cik plāni kļuvuši maciņi, krodziņi vakaros ir pārpildīti.

Kā Jūs raksturotu sadzīves apstākļus?

– Īrijā ir pieejams viss, kas piedien modernai valstij. Pieaugot cenām visā pasaulē, arī šeit dārdzība ar katru gadu palielinās. Piemēram, pirmajā gadā, kad šeit ieradās, pērkot apkurei degvielu, nācās tērēt 40 centus par litru, tagad cenas ir uzkāpušas jau līdz 90 centiem litrā. Nelielas ģimenes mājās īrei mēnesī nākas šķirties sākot no 600 eiro. Arī pārtikas cenas aug.

Kā visvairāk pietrūkst?

– Tipiska Īrijas ainava ir kalni, lauki, akmeņi. Ziemas parasti ir siltas, tieši gan, pēdējos divus gadus sagaidījam arī sniegu. Vasaras ir vēsas, lietainas, miglainas. Dažkārt mēs, latvieši, jokojam, ja lietus nav lijis divas dienas no trim, tas vairs nav normāli. Nopirkt šeit var visu, varbūt vienīgi īstu rupjmaizi nesameklēt, bet mājas, tuviniekus, Latvijas dabu – ar aukstām, sniegiem bagātām ziemām un saulainām vasarām – nekas nevar aizstāt.

Cik bieži apmeklējat tuviniekus Latvijā?

– Sākumā braucu pat trīs četras reizes gadā, tagad nedaudz retāk. Ikreiz, kad atgriežos no atvaļinājuma, darba kolēģi man vaicā, kur divās brīvajās nedēļās esmu pabijusi. Kad atbildu, ka apciemoju tuviniekus, nokārtoju lietas dzimtenē, viņi ir nesaprašanā – brīvdie-

nas taču domātas pasaules apceļošanai, atpūtai, relaksācijai.

Vai redzat lielas pārmaiņas mūsu valstī, novadā, savā pagastā?

– Patlaban Latvijai nav tie spēcīgākie laiki. Ja pilsētās vēl redzami cilvēki, tad lauki ir tukši. Dzērbenē pat – skaitās, ka šeit dzīvo teju pusotrs tūkstotis cilvēku. Bet kur tad viņi ir? Arī es esmu pagastā deklarēta, bet nu jau gandrīz desmit gadus šeit uzturos epizodiski. Un tādu ir ne mazums. Paradoksāli, bet šo divu nedēļu laikā visvairāk dzērbeniešu satiku ambulancē. Protams, nevar nepamanīt skaisti izremontētās ēkas, sakoptību. Taču, ja nebūs ražošanas un uzņēmumu, cilvēkus šeit nenoturēt. Kas mani pārsteidz? Lai kāds bezdarbs valstī valda, veikalos apkalpojošā kultūra vēl stipri „pieklibo”. Tas gan vairāk ir „akmens” lielveikalu lauciņā, taču saņemt profesionālu palīdzību dažkārt ir ļoti grūti. Vai arī otra galējība – neesi vēl atvēris tirgotavas durvis, kad pārdevējs jau stāv blakus un mēģina piespiest iegādāties pavisam nevajadzīgas lietas.

Tuvojas Latvijas valsts svētki. Kā tos atzīmēsiet?

– Lielajās pilsētās – Limerikā, Dublinā – darbojas latviešu kopienas, centri. Tur tad arī latvieši vairāk pulcējas. Pati visdrīzāk neaizbraukšu, jo attālumi ir pārāk lieli. Droši vien iedegšu svecīti, paskatīšos pārraides TV vai internetā un domās būšu kopā ar savējiem dzimtenē. Mūsu valsts dzimšanas dienā vēl ikvienam rast sevī spēku un izturību stāties pretim ikvienam dzīves mestam izaicinājumam, cerību stariņu labākai nākotnei, mērķtiecību un vienotību labiem darbiem. Jo nav labākas vietas, kur būt kā mājās – Latvijā.

Dzidra Ješkina

PASĀKUMI

VECPIEBALGAS NOVADĀ

Dzērbenes tautas namā
25. novembrī plkst. 22.00
 ierakstu ballīte.
 Spēlēs DJ Lomix.
 * * *

14. novembrī plkst. 17.00 uz pirmo nodarbību aicināti visi, kam interesē dažādi rokdarbi (adišana, tapošana, podu darināšana, gleznošana, aušana u.c.). Līdzī nēmiēt nelielu groziņu un jaunas idejas.

Inešu tautas namā
20. novembrī plkst. 12.00
 dueta „Sandra”
20 gadu jubilejas koncerts.
 Ieeja Ls 2,00
 * * *

26. novembrī plkst. 19.00
 amatiertheātru vakars
 „Ar smaīdu cauri laiku laikiem”.
 Gaidīti visi teātra cienītāji.
 Ieeja par ziedojumiem.

Kaives pārvaldes zālē
10. novembrī no plkst. 16.00
 Mārtiņdienas pasākums.
 Pasākumā:

- tirdziņš, degustācija;
- tradīcijas, ticējumi;
- ķekātās iešana.

Taurenes kultūras namā
28. novembrī plkst. 19.00 nopietna komēdija
 2 cēlienos
 „HENRIJS VIII, Karaliskais gambīts”.
 2010. gada maija beigās greznajā Dīkļu pilī notika pirmizrāde lūgai par skandalozo 16. gs. angļu monarhu Henrīju VIII Tjūdoru „HENRIJS VIII, Karaliskais gambīts”.
 Kopš tā laika izrāde ir viesojusies vairāk nekā 20 skaistās vietās Latvijas novados!
 Biļetes izrādes norises vietā.
 Cena Ls 3,50
 (pirmās 5 rindas biļešu iepriekšpārdošanā par Ls 4,50)

Vecpiebalgas kultūras namā
5. novembrī 22.00-03.00
diskotēka. Samanta Tina & Russell
 Ieejas maksa
 līdz plkst. 23.00 Ls. 2,00,
 vēlāk Ls. 3,00
 * * *

17. novembrī plkst. 19.00 Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltīts svinišais sarīkojums „Latvija – manas mājas”.
 * * *

27. novembrī plkst. 12.00 Vecpiebalgas novada Dome un Vecpiebalgas pensionāru klubs „Pīlādžītis” aicina visus novada pensionārus uz kopīgu sarīkojumu „Gaīsmas minūti kā puķi saulgrieži man rokās liek” Vecpiebalgas kultūras namā.
 Programmā:

- * Adventa vainaga iedegšana
 - * Pašmāju mākslinieku priekšnesumi
 - * Ballēšanās un sarunas pie kafijas tases
- Igauņu ģimenes kapelas pavadījumā
 Līdzī nēmams „groziņš” un labs noskaņojums.
 Transportu lūgums pieteikt pagastu pārvaldēs.

Vecpiebalgas pagasta bibliotēkā
9. novembrī plkst. 10.00
 Lasītāju klubiņa tikšanās.

Gaidām jūsu priekšlikumus un idejas jaunu radošo darbnīcu izveidei. Labprāt uzklaušīsim jūsu vēlmes par dažādu nodarbību organizēšanu 2011./2012. gada sezonā.
 Tālr. 64161335, 20232850.

APSVĒIKUMI

*Darbs pagaidīs,
 kamēr tu parādīsi bērnam varavīksni,
 bet varavīksne negaidīs,
 kamēr tu padarīsi savu darbu...*

Jaunākie Vecpiebalgas novadā:

Gatis Šulcs
 Vecpiebalgas pagastā;
Madara Riekstiņa
 Kaives pagastā;
Artjoms Ramza
 Inešu pagastā;
Laura Engere
 Inešu pagastā.

Sveicam mazuļus un viņu vecākus!

*Es ticu, ka mums vairs nebūs
 citu uz pasaules –
 kā tikai tu un es.
 Un tamdēļ kopā iesim
 un paliksim mēs.*

Sveicam
Madaru Švēderi
un Agri Jablonski,
 kopēju dzīves ceļu sākot!

PATEICĪBA

Ir atkal pienācis „cāju skaitāmais laiks”. No sirds gribu pateikties tiem labestīgajiem ļaudīm, kuri regulāri bez atlīdzības *cienā* mūsu vecos ļaudis ar lauku labumiem. **PALDIES lai aizskan Lilitai, Valdai, Viktoram, baznīcas ļaudīm.** Lai jums, mīļie, veselība, izturība, darba prieks un ticība labajam šajos ne tik vieglajos laikos! Lai katrs rīts uzaust ar ticību, cerību, bet vakars atnāk ar prieku un piepildījumu!

Ilze Avena

SLUDINĀJUMI

AUTOVEIKALA PAKALPOJUMI
 Braucam pa visu Vecpiebalgas novadu. Svaigi produkti ar piegādi jums!
 Tālr. 28342090 (Ilze Kaparklēja).

Firmā „MALI – B” (Vecpiebalgas pagastā kafejnīcas „Laura” teritorijā) **IESPĒJAMS VEIKT:**

- vieglo automašīnu elektroierīču remontu un diagnostiku;
- smago automobiļu diagnostiku;
- traktortehnikas diagnostiku;
- pretaizdzīšanas ierīču (signalizācijas) uzstādīšanu un remontu.

Darba laiks darba dienās:

8.00 – 17.00 vai pēc vienošanās.

Vairāk informācijas pa tālr. 29408104 vai e-pastā: mali-b@inbox.lv.

PĒRK

Pērku **meža zemi** (var būt kopā ar lauksaimniecības zemi un ēkām). Vajadzības gadījumā palīdzu nokārtot īpašuma tiesību dokumentus. T.29289217.

Pērku **zelta monētas**. Tālr. 29289217.

Pērku visa veida **metāllūžņus**, vieglās un smagās automašīnas, traktortehniku u.c. tehniku. Tālr. 28627099.

Pērku **guļbūvi** pārvešanai (plat.25 m2). Tālr. 28660055.

*Laiks neskrien, nejoņo, nesteidzas,
 Laiks izgaismo mūžu.
 Un katrs gads par nākamo
 Tāds svarīgs, tāds nopietns,
 Bet – smaīda.*

Sveicam Tevi, novembra jubilār!
 Īpašie gaviļnieki:

60 - Ilze Pērkone Dzērbenē
Inesis Skaidrais Inešos
Anda Ārne Taurenē
Anda Auziņa Vecpiebalgā
Velga Cīrule Vecpiebalgā
Nikolajs Starostins Vecpiebalgā
70 - Uļima Savčuka Dzērbenē
Veronika Lauberga Dzērbenē
Zigrīda Drāka Dzērbenē
Imants Apinis Dzērbenē
Aivars Pojasņikovs Inešos
Vilnis Bērziņš Vecpiebalgā
80 - Valters Vičs Dzērbenē
93 - Andrejs Sizovs Dzērbenē

INFORMĀCIJA

AICINĀJUMS UZ KONCERTU

2011. gada 5. novembrī plkst.18.00 būsiet visi mīļi gaidīti Lodes Apšu baznīcā uz ērģelmūzikas koncertu, kur klausītājus priecēs mūziķi Aivars Viksna (ērģeles) un Einārs Kvīlis (mandolīna). Programmā senā, tautas mūzika, Bahs, Cipoli u.c.

Ieeja par ziedojumiem baznīcas un torņa remontam.

Vecpiebalgas atklātais zoles čempionāts 2011.

Tiekamies **5. novembrī plkst.10:00** kafejnīcā „Laura”.

Kontaktinformācija: Jānis Balodis, tālr. 27523955.

SPECIĀLISTU KONSULTĀCIJA

14. novembrī 15.00 – 18.00 Vecpiebalgas aptiekā Veselības diena (holesterīna līmeņa noteikšana). Lūgums pieteikties iepriekš. Tālr. 64161348.

SOCIĀLĀ DIENESTA INFORMĀCIJA

- Cilvēki, kuri novembrī vēlas strādāt 80 latu stipendiātu programmā, tiek aicināti reģistrēties Nodarbinātības valsts aģentūras Cēsu filiālē, izsakot vēlmi dalībai šajā programmā.
- Trūcīgās ģimenes ar bērniem, kuras jau ir saņēmušas AS “Latvenergo” 500 kilovatstundu (kWh) dāvanu karti norēķiniem par elektrību, var saņemt šādu atbalstu atkārtoti. Trūcīgie un maznodrošinātie cilvēki, kuri vēl nav saņēmuši AS “Latvenergo” 500 kilovatstundu (kWh) dāvanu karti norēķiniem par elektrību, karšu saņemšanai tiek aicināti pieteikties pie savu pagastu sociālajiem darbiniekiem.

PĀRDOO

Pārdod **medu**. Tālr. 26296982.

SPORTS

Noslēdzies Vecpiebalgas novada čempionāts futbolā

Spēles notika divās kārtās, sacensībās piedalījās 6 komandas. Sezonas laikā tika izspēlētas 32 spēles, katras ilgums turnīrā bija 2x30 min., kas no sportistiem prasīja labu fizisko sagatavotību. Pirmajā kārtā līderos izvirzījās „Reinkalvi”, kam sekoja „Centrs” un „Dzērbene”. Otrajā kārtā saspārojās klubs „Vecpiebalga” un Kaives komanda, kas ar katru spēli uzrādīja arvien labāku sniegumu. „Brekti” bija ļoti tuvu bronzas godalgām, bet savstarpējā spēle ar Kaives komandu izšķīra medaļas likteni. Pēdējā spēle starp komandām „Reinkalvi” un „Vecpiebalga” risinājās ļoti līdzīgi, bet otrajā periodā notika lūzums un klubs „Vecpiebalga” pelnīti izcīnīja 2011. gada čempiona titulu. Komandā spēlēja Sandis Kārklīņš, Gints Švalbe, Raimonds Batņa, Gundars Batņa, Arnolds Žagars, Jēkabs Zommers, Mārtiņš Potašs, Andris Paškovskis, Ivars Žagars, Ģirts Gnedlers.

Rezultāti kopvērtējumā: „Vecpiebalga” (13 p.), „Reinkalvi” (12 p.), „Kaive” (12 p.), „Brekti” (11 p.), „Dzērbene” (10 p.), „Centrs” (izstājās).

Vidzemes jaunatnes futbola čempionātā komanda „Ineši” izcīnīja 2.vietu. Komanda gaida jauniešus, kuri grib spēlēt labu futbolu un pilnveidoties fiziski. Paldies novada domei par sniegto palīdzību sacensību formu iegādei. Nākamajā gadā šo komandu varēsīm vērot jaunajā futbola laukumā Inešos.

Noslēgušās sacensības vasaras biatlonā

Latvijas čempionātā zēniem 1.vietu izcīnīja Edgars Briedītis, bronzas medaļa Dzintaram Daļeckim. Par Latvijas čempionu vasaras biatlonā vīriem kļuva Toms Praulītis. Neveiksme piemeklēja Kristeru Slavēnu, kurš neuzmanības dēļ zaudēja stabili izcīnītu sudraba medaļu (par neveikto soda apli divas soda minūtes). Rezultātā jāsamierinās ar 8.vietu. Žēl, bet no kļūdām jāmacās.

Andris Praulītis

SĒRU VĒSTS

*Es aizeju,
 kurp aiziet nakts un diena,
 Un mūžīgs atveras
 man zvaigžņu lauks.
 (E.Stērste.)*

Mūžībā aizgājuši:

Viktors Stankevičs, Dzērbene
Skaidrīte Nelda Pudāne, Kaive
Maija Zigrīda Radziņa, Taurene
Velta Krišjāne, Vecpiebalga
Atis Kagainis, Vecpiebalga

*Izsakām visdziļāko līdzjūtību
 tuviniekiem.*

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums.

Avīzi veidoja Dzidra Ješkina. Tālr. 64161335; e-pasts: dzidrajeskina@inbox.lv. Rakstus un sludinājumus iesniegt līdz katra mēneša 15. datumam.

Par skaitļņu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Avīze iespiesta SIA “Madonas poligrāfists”.